

FEBRUAR 1987, ŠTEVILKA 2

Podelili Valvasorjeve plakete

V petek, 13. februarja so na gradu Bogenšperk podelili tradicionalne Valvasorjeve plakete najbolj zaslužnim posameznikom na področju družbenih dejavnosti v občini Litija.

Koordinacijski odbor za podeljevanje Valvasorjevih plaket, ki ga vodi Jože Dernovšek, je po slavnostnem govoru predsednika skupščine kulturne skupnosti Litija tovariša Alojza Vidica podelil Valvasorjeve plakete naslednjim posameznikom: Ivanu Bohu za delo na področju zdravstvene skupnosti, Ivanu Fojkarju za delo na področju kulture, Jožetu Megliču za delo na področju vzgoje in izobraževanja, Rezki Gernedel za delo na področju otroškega varstva, Janezu Kobalu za delo na področju telesne kulture, Jožetu Dernovšku za delo na področju raziskovalne skupnosti in dr. Borisu Kuharju za njegov prispevek pri obnovi gradu Bogenšperk.

V prijetnem kulturnem programu so nastopili člani tamburaškega orkestra, ki ga vodi Urška Meglič, in tako še prispevali k slavnostnemu vzdušju. (Foto: Zofka)



Podelitev Valvasorjevih plaket je bila tudi letos na gradu Bogenšperk. (Foto: Zofka)

Priznavajmo drug drugemu pravico do drugačnosti!

Vsakoletni kulturni praznik, ki ga Slovenci praznujemo od leta 1945 na dan Prešernove smrti, nam nudi priložnost, da se kritično ozremo v preteklost in ugotovimo, kakšen napredek smo dosegli v kulturi, obenem pa si načrtamo tudi bodoče naloge.

Za letošnji 8. februar lahko trdim, da pomeni prelomnico v našem pojmovanju o vlogi kulture v človeški družbi. Z zanimanjem sem prisluhnil odločni besedi pisatelja Miloša Mikelnja, ki je govoril na srednji slovesnosti v Cankarjevem domu ob podelitvi Prešernovih nagrad. Med drugim je dejal: »Umetnik mora govoriti resnico, kdor tega ne spoštuje, ni nikomur v korist, niti tistemu kratkovidnemu oblastniku, ki bi ga skušal v svoj prid pripraviti do neresnice, saj potlej ni več umetnik.« In dalje: »Sodobni slovenski pisatelji odražajo v svojih delih vse zdaj prisotne idejne, nazorske in druge tokove v našem narodu. Tako vsak Slovenec najde v pisateljski besedi sebe, svoj nazor, svoje težnje, svoj zanos in gnev, strah in pogum.«

Na sam praznik sem prisostvoval osrednji občinski proslavi, ki je potekala ob znamenju, ki označuje geometrično središče Slovenije, kjer je prof. dr. Matjaž Kmecl kot slavnostni govornik poudaril: »Vsemu, kar požene in kar je, je treba dati možnost, potem pa naj se izkaže življenjska in duhovna, kulturna in vsakršna moč, izkaže naj se, kaj je plod in kaj pleva. To je eno trajno veljavnih Prešernovih sporočil in vsi Jugoslovani, ne samo Slovenci, bi ga morali imeti nenehno v misli, sporjenju in odločanju in delu...«

Kakor ugotavlja v sobotni prilogi *Dela* predsednik Republiškega komiteja za kulturo Vladimir Kavčič, sta bila za Slovence lani značilna dva kulturna dogodka: obletnica Trubarjeve smrti in celotna predstavitev Plečnikovega dela. Pisec trdi, da smo bili na oba dogodka premalo pripravljene, in da ju nismo znali celovito predstaviti ne sebi, ne svetu. Toda napredek je že v tem, da smo se sploh odločili za predstavitev.

In kakšen je bil te dni utrip kulture v naši občini? Lahko z veseljem zapišem, da se je »zganilo« skoraj vse: v kulturnih ustanovah, krajevnih skupnostih in šolah so se vrstili koncerti, gledališke, lutkovne, plesne, literarne, folklorne in glasbene

priveditve, razstave in predstavitve domačih ustvarjalcev. A obisk? Le-ta je bil zelo različen, čeprav se iz leta v leto zboljšuje.

Vendar kulturni praznik ni namenjen le predstavitvam in nastopom posameznih skupin, ob njem moramo razmišljati tudi o stanju in problemih kulture v občini. Čeprav smo na pragu Ljubljane — kulturnega središča Slovenije, smo za marsikatero kulturno dobro prikrajšani. A ne gre le za pomanjkanje finančnih sredstev ali prostorskih pogojev, večkrat je temu kriva tudi miselnost.

Kar nerodno mi je priznati, da v Litiji nimamo primerno opremljenega prostora za koncerte pevskih zborov, saj je v neakustični dvorani na Stavbah, dokler ne bo protipožarne zavese, nemogoče dobro peti; kljub večletnim prizadevanjem, da bi si pridobili primeren razstavni prostor, bodisi na gradu Bogenšperku ali v Farbarjevem gradu v Litiji, kjer bi lahko uredili stalno razstavo domačih umetnikov ali odkupljenih del, se zadeva še ni premaknila z mrtve točke in semoramo zadovoljiti le z avlo občinske skupščine. Predolgo čakamo na ureditev spominskih zbirk skladatelja Petra Jereba in publicista Jožeta Župančiča in bojim se, da bo tudi svoje počasi minilo potrpljenje.

Čeprav se v občini ne ponašamo s tako bogato kulturno dediščino kot drugje, še tistega, kar imamo, ne znamo dovolj ceniti. Premalo spoštujemo in se navezujemo na tradicijo, drugačnost mišljenj je še vedno vzrok raznim nesoglasjem pri delu v amaterskih kulturnih skupinah, še vedno je vprašljiva izvedba nekaterih priveditev, kar je drugje postalo že praksa, in še bi lahko našteval, toda bodi dovolj!

Kot dolgoletni delavec v amaterski kulturi si želim ob letošnjem prazniku slovenske kulture, da bi tudi v naši občini kmalu začutili nov utrip kulture, ki že marsikje postaja resničnost: večji obisk priveditev, skupna skrb za spoznavanje in ohranitev naravne in kulturne dediščine, zagotavljanje prostorskih in drugih pogojev za nadaljnji razvoj kulture in kakor je sklenil svoj govor Miloš Miklen, da bi se iz dneva v dan bolj uveljavljalo spoznanje, da se Slovenci ne delimo na naše in njihove, niti ne na prave in neprave, na dobre in slabe, marveč na različno misleče, a enako spoštovane.

Boris Žužek

Ob obletnici smrti Edvarda Kardelja



10. februarja je minilo osem let, odkar je zastalo srce velikega revolucionarja, teoretika in misleca, enega najožjih sodelavcev predsednika Tita tovariša Edvarda Kardelja.

Naj v spomin nanj govorijo naša dela, navdihnjena z njegovimi vizionarskimi pogledi!

S seje CK ZKS

Iz razprave Francija Intiharja

Centralni komite ZKS je 23. januarja razpravljala o nalogah ZK pri nadaljnjem razvoju vzgoje in izobraževanja. Seje so se razen članov CK ZKS udeležili tudi predstavniki aktivov komunistov delavcev neposrednih proizvajalcev, srednješolci in strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi gradiva. Med štirimi povabljenimi predstavniki aktivov komunistov neposrednih proizvajalcev je bil tudi sekretar litijskega aktiva Franci Intihar. V nadaljevanju objavljamo nekaj poudarkov iz njegove razprave.

Vemo, da so na številnih strokovnih delovnih mestih ljudje z neustrezno izobrazbo. Strokovnjaki, ki se vključujejo v proizvodnjo, niso stimulirani, kar ne izhaja samo iz objektivnih, ampak tudi iz subjektivnih vzrokov, zlasti odpora večine, da bi se sprijela z neustrezno izobrazbeno strukturo. Prav tako ne smemo pozabiti na opozorila, da dijaki niso vključeni v samoupravno življenje na šolah. Pedagogi bi morali najti čas tudi za oblikovanje svetovnega nazora učencev, kar seveda zahteva visoko izobražene in celovite osebnosti, ne pa takšne, ki svojega izobraževanja ne končajo ali ga zanemarjajo.

Pripravniki so prepuščeni največkrat sami sebi in svoji iznadljivosti, kajti njihovi mentorji, katerim so dodeljeni, so pogosto zelo obremenjeni in jim zato posvečajo vse manj časa in pozornosti. Pripravniki se tako zelo težko vključujejo že v sam delovni proces, kaj šele v samoupravno in družbenopolitično življenje. Ne poznajo samoupravnih sporazumov in pravilnikov, h katerim so z zaposlitvijo pristopili, ne poznajo pa tudi svojih pravic in dolžnosti, ki jih kot delovne člane zavezujejo do širše skupnosti.

Za primer naj povem, da morajo diplomanti srednjih šol, ki morajo po končanem pripravništvu opraviti strokovni izpit, pri tem poznati tudi temeljne samoupravne akte, to pa ne velja za delavce, ki so se zaposlili po dve ali triletni šoli in teh aktov morda v vsej svoji delovni dobi niti ne vidijo.

V razpravah so pogosto izražene kritike na račun nivoja znanja, zlasti učencev, ki so končali III. in IV. stopnjo zahtevnosti. Te trditve delno temeljijo na stereotipu, ki se je v javnosti ustvaril o srednjem izobraževanju, delno pa na pričakovanju, da bo po končani šoli učenec že usposobljen za popolnoma samostojno delo.

V organizacijah združenega dela se zavzemamo za takšno razmestitev šol, ki bo upoštevala vlogo Ljubljane kot središča širše regije in republike. Nujno je, da se pri razmestitvi šol upoštevajo naravna gravitacijska središča, ne pa da se učenci vozijo po vsej Sloveniji. Na primer: šole v Kranju, Kamniku in Škofji Loki so za naše učence lokacijsko zelo nedostopne.

Omenjeno stanje zahteva, da ob ocenjevanju razvojnih možnosti posebno pozornost namenimo vprašanju, kako se v posameznih okoljih uveljavlja znanje, kakšni so načrti za izboljšanje kadrovske sestave, kakšni sta štipendijska in kadrovska politika, v kolikšni meri sta sestavni del tekoče in razvojne poslovne politike, vse do tega, da zahtevamo ocenjevanje dela strokovnih služb in vodilnih delavcev. Kot eno od meril uspešnosti pa naj se uveljavi tudi uspešnost reševanja teh vprašanj.



Uvodni referat o nalogah ZK pri nadaljnjem razvoju vzgoje in izobraževanja je podal Jože Miklavc, izvršni sekretar predsedstva CK ZKS (Foto: Marjan Dobovšek)

Osnovnicilji ra

Iz resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Litija za obdobje 1986—1990 v letu 1987, katero so zbori občinske skupščine obravnavali in sprejeli dne 26. 12. 1986, izhaja, da bo temeljna naloga organizacij združenega dela s področja gospodarstva doseči najmanj 4% realno rast družbenega proizvoda. Ta cilj naj bi organizacije združenega dela dosegle z izboljšanjem kvalitete gospodarjenja, boljším izkoriščanjem obstoječih zmogljivosti, postopno obnovo iztrošene opreme, povečanjem produktivnosti dela in aktiviranjem nekaterih investicijskih vlaganj.

● Organizacije združenega dela s področja gospodarstva naj bi povečale posredni in neposredni izvoz za 7%. V strukturi izvoza naj bi vse večji delež dobili proizvodi višjih stopenj obdelave. Uvoz bo odvisen od realiziranega izvoza in namenjen nabavi potrebnih surovin in repromateriala, delno pa tudi nujno potrebni posodobitvi opreme.

● Po podatkih organizacij združenega dela se bo zaposlenost v občini povečala za 1,5%, na kar bo delno vplivalo tudi odprtje 50 novih delovnih mest v obratu Avtomontaže TOZD Tovarna

dvoetažnega skladišča surovin, novega zbiralnika požarne vode ter rekonstrukcija industrijskega tira), v IUV TOZD Usnjarna Šmartno (gradnja čistilne naprave, povečanje prostorskih kapacitet, adaptacija skladišča in kotlovnice itd.), v Lesni industriji Litija (modernizacija tehnologije, prestrukturiranje proizvodnje, zamenjava in dopolnitev manjkajoče in odpisane opreme), v SCT TOZD Industrija apna Kresnice (gradnja odplakovalnih bazenov, ureditev novih peči in separacije) in v Agrotehnikni Gruda TOZD Mesarija in prekajevalnica Litija



grelnih naprav Ljubljana v Ješčah. V sodelovanju z delovno organizacijo ISKRA iz Ljubljane bomo zaposlili skupino strokovnjakov tehničnih ved, ki bo delala na področju telematike.

V letu 1987 bo ustanovljena občinska kadrovska služba, ki bo med drugim nudila strokovno pomoč kadrovskim službam v organizacijah združenega dela.

● Na področju delitve dohodka bomo skrbeli za skladnejšo rast splošne, skupne in osebne porabe z rastjo dohodka kot enega najpomembnejših motivov za kakovostno delo in učinkovitejšo gospodarjenje z družbenimi sredstvi pa uveljavljali osebni dohodek.

● Največja investicijska vlaganja na področju industrije bodo potekala v Predilnici Litija (izgradnja

(izgradnja lastnega zajetja za vodovod, nabava agregata, zamenjava opreme v prodajalni v Šmartnem in na Viču).

● V večini organizacij združenega dela bo posebna skrb veljala zamenjavi iztrošene in zastarele opreme.

● Osnovna usmeritev v kmetijstvu bo v boljšem izkoriščanju naravnih danosti ob uvajanju sodobne tehnologije in strokovnega znanja v neposredno proizvodnjo. Tržna proizvodnja bo usmerjena v proizvodnjo mleka (večja za 5%) in mesa (večja za 2,5%). Rastlinska proizvodnja se bo povečala za 3%, osnova za to pa bodo zaključene agro in hidromelioracije zemljišča na kompleksu Ponoviče ter ostale agro in hidromelioracije, ki so bile za-

Zvoja občine Litija v letu 1987

ključene v letu 1986. Nadaljevali bomo z uresničevanjem programa agro in hidromelioracij na področju občine Litija.

● Za hitrejši razvoj obrtne dejavnosti bo potrebno zagotoviti ustrezne lokacije za gradnjo poslovnih prostorov ter vire sredstev za gradnjo oziroma urejanje poslovnih prostorov za razvoj deficitarne storitvene obrtne dejavnosti v mestu Litija (npr. urar, servis gospodinjskih strojev). Nadaljevali bomo z razvojem tistih obrtnih dejavnosti, ki nadomeščajo uvoz oziroma se vključujejo v izvoz in ki so na podlagi dolgoročnih kooperacijskih pogodb povezane z organizacijami združenega dela.

● V letu 1987 bo zaključen natečaj za pridobitev najboljše prostorske ureditve starega mestnega jedra Litija—desni breg s funkcionalno vključitvijo novega večnamenskega objekta v urbano okolje. Dopolnjeni in spremenjeni bodo prostorski deli planskih dokumentov glede na potrebe racionalne izrabe prostora in smotrnega izkoriščanja kmetijskih zemljišč. Za pripravo, sprejem, spremljanje in nadzor nad izvajanjem prostorskih izvedbenih aktov kakor tudi za varnost celovitosti naravnega in preoblikovanega človekovega okolja bo skrbel komite za urejanje prostora in varstvo okolja, ki se bo formiral v okviru občinskega upravnega organa.

● Na področju komunalne dejavnosti bomo vlagali večja investicijska sredstva v gradnjo novih vodovodov po krajevnih skupnostih, sanacijo vodovoda Litija—Šmartno—Bogenšperk, dokončanje gradnje kanalizacije v Kresnicah, gradnjo pokopališča v Šmartnem, gradnjo kanalizacije na Bregu in dokončno saniranje

AVTOMONTAŽA

AVTOMONTAŽA — Ljubljana
TOZD Tovarna grelnih naprav
Ljubljana

načrtuje v letu 1987 gradnjo proizvodnega obrata v naselju Ješče v KS Primskovo. K sodelovanju vabi

strojne ključavničarje in varilce.

Proizvodni program je zanimiv in perspektiven.

Osební dohodek strojnega ključavničarja oziroma varilca v TOZD Tovarna grelnih naprav Ljubljana je od 200.000— do 250.000— din, kar je odvisno od delovne uspešnosti delavca.

Predviden je organiziran prevoz na delo.

Vse zainteresirane občane, predvsem pa tiste, ki se vozijo na delo izven občine, vabimo k sodelovanju.

Prijave zbira Strokovna služba skupnosti za zaposlovanje Litija, Jerebova ul. 14, ki daje tudi dodatne informacije. Rok za prijave je do 10. marca 1987. leta.

IZVRŠNI SVET SO LITIJ

stanja oskrbe s pitno vodo v Litiji in Šmartnem. V letu 1987 bomo tudi razširili enkratredenski odvoz komunalnih odpadkov izven naselij Litije in Šmartna.

● Na področju cestnega gospodarstva bomo pričeli z modernizacijo in investicijskim vzdrževanjem na Partizanski magistrali, to je regionalni cesti Bogenšperk—Temenica, in na lokalni cesti Pasjek—Polšnik—Sopota na odseku Zgornje Tepe—Polšnik—Sopota. Pristopili bomo k izvedbi podaljška cestnega mostu v Jevnici, nadaljnji ureditvi ceste Tihaboj—Pečice—Sela, odseka na cesti Šmartno—Zavrtnik ter ostalih cest, kjer že potekajo oziroma so predvidene šolske in redne avtobusne proge.

● PTT podjetje bo pristopilo k urejanju ustreznih prostorov za poštno izpostavo na Vačah in Polšniku ter začelo s pripravami za povečanje obsega telefonskih števil.

● V letu 1987 bo Železniško gospodarstvo pričelo z deli za rekonstrukcijo obstoječega postajnega območja železniške postaje Litija, vsklupu katerega bo zgrajen podhod z dostopi na perone in dostopnimi potmi do podhoda.

● Na področju preskrbe bo Mercator Rožnik TOZD Golovec pristopil k urejanju ustreznih prostorov za poslovalnico na Polšniku, urejanju in posodobitvi opreme v poslovalnici v Gradiških Lazah in izvedbi vzdrževalnih del na objektu poslovalnice Sava v Litiji. Kmetijska zadruga Litija bo pričela z izgradnjo prostorov za poslovalnico na Vačah, v okviru večnamenskega objekta Emona Merkur TOZD Centromerkur pa izvedla dela pri sanaciji objekta blagovnice v Litiji. Nadaljevala se bo akcija za ureditev stalne preskrbe s plinom, še zlasti na območju Šmartna in Gabrovke.

● Družbeno usmerjena stanovanjska gradnja bo potekala v Litiji, kjer bo dograjen stanovanjski objekt na Maistrovi ulici 6 z 29 stanovanjskimi enotami in z dvonamenskimi zakloniščem v kletni etaži. Z nadzidavo stanovanjskega bloka na Ponoviški 7, 9 in 11 bomo pridobili 12 novih stanovanjskih enot. Izvajali bomo investicijske

priprave za preureditev prostorov v Zadržnem domu v Jevnici v 5 stanovanjskih enot, za gradnjo poslovno stanovanjskega objekta na Vačah, za prenovo stanovanjsko-poslovnega objekta Šmartno 18 in za izgradnjo dveh vrstnih stanovanjskih blokov ob Maistrovi ulici.

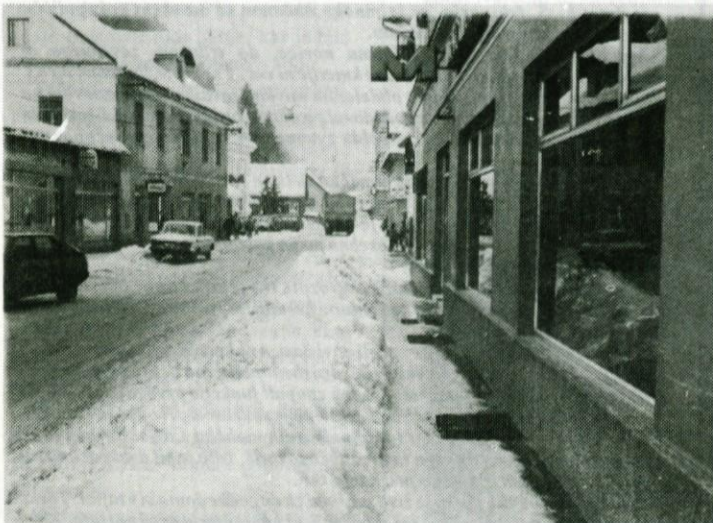
● Sredstva za družbene dejavnosti se bodo oblikovala v skladu z razpoložljivim dohodkom. Osnovni cilj je, da se zadrži sedanji obseg teh dejavnosti in izboljša kvaliteta dela ter materialni in socialni položaj delavcev. Na področju otroškega varstva bodo tekla prizadevanja v smeri povečanja števila ur male šole (od 180 v letu 1986 na 240 ur v letu 1987).

● Gradnja osnovne šole na Dolah se bo nadaljevala tudi v letu 1987, hkrati pa se bodo iskale nove možnosti za financiranje te gradnje.

Zaradi izgube v zdravstveni skupnosti se bomo zavzemali za domicilni princip financiranja in obdržali že obstoječo stopnjo za pokrivanje izgube.

● Sofinanciranje nalog in programov krajevnih skupnosti bo potekalo z združevanjem sredstev v okviru komunalne skupnosti, in sicer na ta način, da se obstoječa stopnja 1,8% poveča na 2%, umakne pa se predlagana stopnja 0,5% za financiranje krajevnih skupnosti. Na ta način zbrana sredstva bodo sicer manjša, vendar pa bo zagotovljen reden dotok sredstev.

Milena Rapp



KRAJEVNA SKUPNOST LITJA

Poročilo o porabi sredstev za OŠ Litija

Občanom, ki so se odpovedali vračilu sredstev razveljavljenega 4. občinskega samopriskpevka v korist obnove stare šolske zgradbe na Cesti komandanta Staneta 2, dolgujemo poročilo o zbranih in porabljenih sredstvih.

Skupaj je bilo zbranih 1.686.449 din.

Višina sredstev, ki so jih prispevali delavci iz posameznih delovnih organizacij, je predvsem odvisna od števila delavcev, ki so se vračilu odpovedali.

Po posameznih delovnih organizacijah so občani tako zbrali:

Iz DO: Višina

1. Osnovna šola Litija	633.106
2. Predilnica Litija	272.654
3. Skupščina občine Litija	112.709
4. Lesna industrija Litija	102.702
5. Usnjarna Šmartno	90.267
6. Osnovna šola Šmartno	31.325
7. Univerzitetni klinični center	24.895
8. Zav. skupnost Triglav	26.305
9. Telekomunikacije Ljubljana	20.143
10. Konus Ljubljana	18.868
11. PTT	18.336
12. Mercator	17.658
13. Sodnik za prekrške	16.814
14. Sredstva del. sk. mesta Ljubljana	16.638
15. Centralni komite ZKS	16.098
16. Republiški sek. NZ SRS	15.274
17. Intertrade Ljubljana	14.359
18. Stanovanjska skupnost	14.164
19. Onkološki inštitut	14.109
20. Petrol Ljubljana	12.391
21. Hoja Ljubljana	11.570
22. ŽG TOZD za vleko	11.257
23. Gradmetal	11.396
24. Commerce Ljubljana	10.114
25. Iskra Delta	9.663
26. Lesna srednja šola Škofja Loka	9.237
27. Kemofarmacija	9.051
28. Industrijski biro Ljubljana	8.717
29. Pletilja	8.621
30. Osnovna šola Jože Moškrič Ljubljana	8.349
31. Kmetijski inštitut	7.976
32. Jugobanka TB Ljubljana	7.559
33. IMP Telekomunikacije	7.273
34. Dom starejših občanov Bežigrad	6.967
35. OŠ Karel Destovnik-Kajuh	6.934
36. Jugotekstil Ona-On	6.818
37. Projektivni atelje Ljubljana	6.303
38. Rudis Trbovlje	6.140
39. TOZD Žale	5.534
40. Del. sk. TKS in ZTKO mesta Ljubljana	5.404
41. Polikem	4.783
42. Festival Ljubljana	4.414
43. Knjižnica Oton Župančič Ljubljana	4.264
44. Elektromedicina Ljubljana	3.795
45. ABC Pomurka-Delikatesa Ljubljana	3.678
46. Srednja gostinska šola	3.010
47. Varnost Ljubljana	1.075
48. Pivovarna Laško	356
49. Skup. slov. obč. Ljubljana	361
SKUPAJ:	1.686.449

sredstev:

633.106
272.654
112.709
102.702
90.267
31.325
24.895
26.305
20.143
18.868
18.336
17.658
16.814
16.638
16.098
15.274
14.359
14.164
14.109
12.391
11.570
11.257
11.396
10.114
9.663
9.237
9.051
8.717
8.621
8.349
7.976
7.559
7.273
6.967
6.934
6.818
6.303
6.140
5.534
5.404
4.783
4.414
4.264
3.795
3.678
3.010
1.075
356
361

Z zbranimi sredstvi so bila opravljena naslednja dela:

Prekrivanje strehe (742 m ²)	1.642.238
Material	1.642.238
Delo	2.081.100
Obnova žlebov (128 m)	
Material in delo	619.775
SKUPAJ:	4.343.103

Razlika med vrednostjo opravljenih del in zbranimi sredstvi je bila izplačana iz sklada materialnih izdatkov Osnovne šole Dušan Kveder-Tomaž Litija.

Vsem, ki so se odrekli vračilu v korist obnove stare šole, se lepo zahvaljujemo. Najlepša zahvala pa je najbrž zavest, da je stavba z vašim prispevkom vsaj začasno obvarovana pred najhujšim razpadanjem, predvsem pa, da je varnejša za učence in druge obiskovalce.

SVET OSNOVNE ŠOLE DUŠAN KVEDER TOMAŽ LITJA

Informacija o vodovodu

Spremljanje vode v januarju se je izvajalo po dogovorjenem programu. Analize vzorcev, ki so bili odvzeti na izlivkah dne 21. 1. 1987, so pokazale nekolično povečanje vsebnosti fenolov. Vse druge analize vzorcev, ki so bili odvzeti pred in po tem datumu na zajetjih in izlivkah, so kemično neoporečne. Analize bakterioloških pregledov vzorcev, odvzetih v tem času, so neoporečne.

V zadnji informaciji smo zapisali, da bo preklic prekuhavanja vode predvidoma do konca januarja. Odprava ukrepa prekuhavanja v januarju ni bila mogoča, ker dela na montaži klorinatorjev še niso končana. Vzroki za to so v kasnitvi dobaviteljev opreme in klora ter v slabih vremenskih pogojih — nizke temperature v januarju, ki

niso omogočale normalnega dela pri montaži klorinatorjev. Po zagotovitvah predstavnikov KOP Komunala Litija bodo klorinatorji montirani v mesecu februarju.

Uporabniki vodovoda Litija—Šmartno bodo o ukinitvi ukrepa prekuhavanja ustrezno obveščeni.

Aktivnosti pri sanaciji varstvenih pasov v Reka Gozdu se nadaljujejo v smeri izdelave tehnične dokumentacije, ki bo osnova za izvedbo sanacijskih del. Tehnično dokumentacijo izdeluje SGD Beton Zagorje ob Savi, TOZD Inženiring. Pričakujemo, da bo dokumentacija končana v marcu 1987 in bo s sanacijskimi deli možno pričeti takoj, ko bodo to dopuščale vremenske razmere.



Kuhinja tabornikov na prostem, kjer se pripravlja kosilo za udeležence seminarja in starše

KRAJEVNA SKUPNOST ŠMARTNO

Mladinci prijeli za lopate

Letošnja zima nam je prinesla veliko snega in mraza, s tem pa težav, ki so jim bili komunalci komaj kos. Zato je prišla prav vsaka lopata. Tudi šmarnski mladinci niso stali križem rok. Na delovni akciji 17. 1. 1987 se jih je zbralo 14. Očistili so sneg, saj je onemogočal varno hojo in vožnjo na že tako ozki in nepregledni cesti.

OO SZMS Šmartno

V SPOMIN

Leopoldu Hauptmanu

V četrtek, 5. februarja, se je mnogo občanov na savskem pokopališču poslovilo od Leopolda Hauptmana.

Marsikoga je presunila žalostna novica, da trdnega, zavednega in prizadnega gospodarja Grčanove kmetije ni več. Vse svoje življenje, do 83. leta, je posvetil svojim zgledno obdelanim njivam, tavnikom in gozdom na Grčanovem hribu. Kmetijo je podedoval po očetu Juriju, ki je imel 14 otrok in je zapustil kmetijo prav sinu Leopoldu z namenom, da bo trden Grčanov rod še dolgo živel.

Mladi Polde je opravljal vsa kmečka dela in se ukvarjal tudi s prevozništvom s konji. Leta 1931 se je poročil z ženo Frančiško. Vzgojila sta dva sinova. Bili so srečna družina, ki je slovela daleč naokoli po svoji velikosti, pridelavi hrane, gozdarstvu, še posebno pa po gostoljubnosti do vsakogar, ki je stopil v njihovo urejeno hišo.

Med NOB je tudi Leopold doživel grozote teh težkih časov. Številni partizani so našli toplo zavetišče na samotni kmetiji, saj je vsa družina delala za iste cilje na poti k svobodi.

Ko je bilo vojne konec, so se začeli novi časi, a za kmečkega človeka tudine lahki. Leopold se je aktivno vključil v družbenopolitično delo in delovne akcije. Ker je bil delaven in pošten, so mu zaupali funkcijo prvega predsednika krajevnega ljudskega odbora Sava. Aktivno je sodeloval pri odboru OF, ZB, GD in kasneje v SZDL Sava ter bil odbornik v občini Litija. Povsod je bil prisoten kot delaven, odločen in družaben tovariš, zato je bil dvakrat odlikovan in je prejel tudi občinsko priznanje OF.

Delal je do zadnjih dni in se živo zanimal za dogodke doma in v tujini. Težko je prenašal osamljenost, pogrešal je ženo, ki mu je umrla pred pol leta. Želel je, da bi njegova in vse slovenske kmetije z optimizmom šle nasproti boljšim ekonomskim razmeram.

Angelca Ocepek



OSTI OBČINE LITJA

Litija—Šmartno

O vprašanju sanacije vodovoda Reka Gozd je razpravljala tudi skupščina Samoupravne komunalne skupnosti občine Litija in sprejela stališče, da ima pri pripravi plana za leto 1987 prioriteto mesto naloga sanacije vodovodnih zajetij v Reka Gozdu ne glede na to, da bomo morali nekatere naloge, planirane za leto 1987, preložiti na kasnejša leta tega srednjeročnega obdobja.

Stanje vodooskrbe v Litiji in Šmartnem stalno spremlja tudi Izvršni svet SO Litija, ki na vsaki seji prouči stanje vode glede na opravljene analize. Hkrati s tem pa spremlja tudi izvajanje dogovorjenih nalog za sanacijo vodovoda.

Marjan Mali

KRAJEVNA SKUPNOST GABROVKA

Nova vodstva organov KS in SZDL

Na programsko-volilni konferenci KS Gabrovka so bile v januarju izvedene volitve v organe krajevne skupnosti.

Za predsednika skupščine KS je bil izvoljen Vinko Resnik, za namestnika Helena Perko, za predsednika sveta KS Drago Anžlovar, za namestnika pa Viktor Korelc, Predsednik KK SZDL bo Franc Kotar, predsednica potrošniškega sveta Andreja Oven, predsednik poravnalnega sveta pa Jože Zavrl. Za predsednika pogrebnega odbora so izvolili Ivana Sotlarja, ki bo tudi predsednik komiteja za SLO in DS, njegov namestnik pa bo Franc Kotar.

Ivan Sotlar

KRAJEVNA SKUPNOST DOLE

V SPOMIN

Leopoldu Široku



Tisti, ki smo ga bolje poznali, smo verjeli, da je premagal bolezen, ki ga je načela pred nekaj leti. Toda bolezen je bila uničujoče kruta in ni spoštovala velikih naporov, s katerimi je skušal Polde Širok premagati svojo neusmiljeno nasprotnico. Porazov Polde ni poznal, zato je tudi v petek, 6. 2. 1987, živel svoj normalen delovni dan. Pozno popoldne, že v mraku, je prenehalo biti srce, ki nikoli ni utripalo le zanj, mapak je bilo široko in toplo ter je v njem bilo dovolj prostora tako za njegove najbližje, kot tudi za njegove sodelavce in številne občane litijske občine.

Leopold Širok je bil rojen 27. 3. 1928 v Ozeljanu pri Novi Gorici. Izšel je iz revne družine s šestimi otroki, kjer ni bilo mnogo veselja. Celo dela niso dobili pod fašistično Italijo in so zato preživljali trnovo pot zatiranih Slovencev v takratni mačehovski državi. V času NOB je moral kot otrok preživeti strahote nemških taborišč. Zmaga naprednega nad nečloveškim je zato tudi zanj pomenila lepšo perspektivo. Z vsem mladostnim žarom se je vključil v izgradnjo porušene domovine. Po delu v mladinskih delovnih brigadah je začel z delom v organih za notranje zadeve, ki jim je ostal zvest vse do upokojitve.

Pred triinšestdesetimi leti se je preselil v Litijo, kjer je ves čas delal kot miličnik in zadnjih deset let kot komandir Postaje milice v Litiji.

Takšno odgovorno delo je večkrat tudi nehalno, a tovariš Polde ga je opravljati premišljeno, odgovorno in obnem odločno. Delovni ljudje in občani smo ga zato spoštovali in cenili. Posebej pomemben je njegov prispevek k podružbljanju varnosti v litijski občini.

Za svoje delo je Leopold Širok dobil tudi več družbenih priznanj. Odlikovan je bil z redom dela s srebrnim vencem in redom republike z bronastim vencem. Dobil je tudi plaketo varnosti zveznega izvršnega sveta.

Svojo predanost oblikovanju samoupravnih socialističnih odnosov je potrjeval z delom v družbenopolitičnih organizacijah. Kot aktiven komunist je ves čas po vojni dajal vzgled svojim sodelavcem. Vedel je, da je za izgradnjo novih pravičnejših družbenih odnosov treba storiti več od navadne povprečnosti. Tako je tudi ravnal.

Sodelavci in znanci bomo tovariša Poldeta ohranili v spominu kot dobrega človeka, ki je vse svoje življenje namenil lepši in boljši prihodnosti novih rodov.

Ivan Godec



Učenci tretjih razredov OŠ Litija pred startom na smučišču na Dolah

Uspešno zimovanje

»Dviga plamen se iz ognja, taborišča našega...«

Tako je zvenela taborniška himna prvi teden zimskih počitnic. V tem času so taborniki odreda Srebrni pajki zimovali v prostorih šole v prijetni vasiči na Dolah.

Na letošnjem zimovanju pa niso bili sami. Pridružili so se učencem tretjih razredov litijske šole, ki so imeli organiziran tečaj smučanja.

Čeprav je bil pripravljen program dela za čas zimovanja, so bili pogoji za smučanje tako ugodni, da so skoraj ves čas prebili na snegu. Seveda pa ne bi bili pravi taborniki, če ne bi pokazali, da znajo postaviti tudi iglujce, kar je bilo lepo videti na igrišču ob novi šoli.

Večere so popestrili s programi, plesom, gledali pa so tudi televizijo.

Že po ustaljeni navadi so pomagali v kuhinji, še posebej pri pomivanju in pospravljanju. Redno so ocenjevali sobe, ki so bile glede na veliko število lepo urejene.

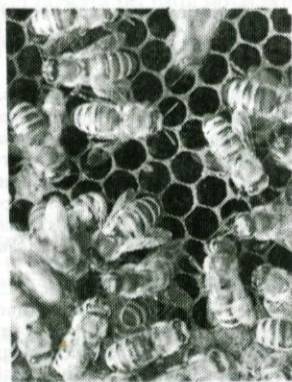
Organizirano so imeli nočno stražo, katere naloga je bila skrbeti za mir.

Na soboto so jih obiskali starši, ki so si lahko ogledali prostore bivanja in smučarsko progo.

Taborniki pa so pokazali, da se da dobro skuhati tudi na prostem, zato so za zadnje kosilo skuhalo enolončnico kar v kotlu.

Zadovoljni, zdravi in polni prijetnih spominov so se z mislijo »dobimo se na letnem taborjenju« vrnili v Litijo.

N. J.



Čebelarstvo

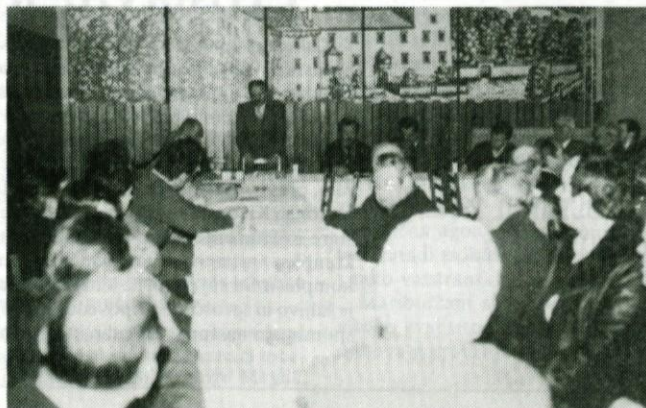
V nedeljo, 18. 1. 1987, so litijski čebelarji imeli svoj letni občni zbor. Naredili so »inventuro« uspehov in neuspehov ter določili smernice za nadaljnje delo. Sklenili so, da bodo svoje delo bolj podružbili in društvo bolj odprli, saj je tako njihovo delo lahko postane uspešnejše.

Zastavili so si tudi cilj, da pridobijo prostore, ki bi omogočili nove dejavnosti: pretapljanje voščin in izdelavo satnic. Borba proti zajedalcem in čebeljim boleznim še vedno velja za prioriteto nalogo.

Ustanovili so odbor za družbeno samozaščito, ki bo v prvi vrsti skrbel za čisto in zdravo okolje, kar je pogoj za uspešno čebelarjenje.

Čebalarsko društvo poziva vse člane in nečlane, da čimprej poravnajo naročnino za revijo Slovenski čebelar. Če je ne želijo prejemati zaradi cene (3.900 din), lahko poravnajo le društveno članarino, ki znaša 300 din in 10 din od gospodarskega panja. To pa je minimalni znesek, zato mislimo, da težav ne bo. Vendar pa je to nujno, da bodo lahko dobili sladkor za krmljenje po društveni ceni. S tem pa imajo možnost, da se udeležijo vseh predavanj, posvetovanj in strokovne ekskurzije v organizaciji društva.

Pa še tale novost: skušali bomo izvesti kolektivno zavarovanje vseh evidentiranih čebeljih družin. Vabljeni!





Kultura

Drugi letni koncert

Šestdesetčlanski mešani pevski zbor Zvon iz Šmartna, ki deluje v tej sestavi tri leta, je izvedel 23. januarja že drugi letni koncert. Kljub neugodnemu vremenu se je zbralo v avli šmarske šole nad 160 ljubiteljev zborovskega petja. Zbor je za celovečerni nastop pripravila zborovodkinja Marjanca Vidic ob pomoči korepeticork Lojzke Koritnik, Marije Celestina in Anuške Ulčar. Spored je obsegal skladbe različnih avtorjev od renesanse in črnskih duhovnih pesmi do partizanske pesmi in sodobnih povojnih skladateljev. Poslušalcem je najbolj ugajala Nedvedova »Nazaj v planinski raj«, s katero so pevci in pevke počastili nedavno 80-letnico smrti pesnika Simona Gregorčiča. Kot gostja je sodelovala nadarjena pianistka Urška Meglič. Zbor je spremljala pri dveh skladbah: pri belokranjski »Napitnici« in pevskem valčku »Dobro jutro«, med prvim in drugim delom koncerta pa je izvedla glasbeni intermezzo, kjer se je predstavila s tremi krajšimi skladbami. Štirinajst pripravljenim pesmim so »Zvonaši« dodali ob zaključku še dve: »Lipo« in »Vlak življenja«, večer pa so sklenili z družabnim srečanjem.

Andres Valdes med šolarji

Letošnje zimske počitnice so šolarji težko pričakovali, saj je nekaj dni pred njimi prekrila naravo debela snežna odeja. Take sreče, kar zadeva počitniške dni, že več let niso imeli. V šmarski šoli pa je bilo zadnji šolski dan še posebno živahno. Po četrtri šolski uri, ko so razredniki razdelili spričevala, so vsi šolarji višje stopnje odšli in telovadnico, kjer so se srečali s pantomimikom Andresom Valdesom ter asistentko Jano Kovač. Znani umetnik, ki je po rodu Kubanec, je s svojim nastopom približal učencem to vrst umetnosti, ki je vzbudila pri mladih gledalcih občudovanje in obilo smeha.

Ivo Kisovec razstavlja v Litiji

Ob letošnjem kulturnem prazniku sta Zavod za izobraževanje in kulturo ter Zveza kulturnih organizacij Litija pripravila v avli občinske skupščine razstavo del slikarja Iva Kisovca in članov likovnega krožka iz Jevnice. Jevničani so poskrbeli za celoten kulturni program. Razstavljalca je predstavila Eva Kovič, glasbene točke pa sta izvajala mešani pevski zbor ter glasbena skupina Epitaf. Boris Žužek



Z otvoritve razstave Iva Kisovca v avli občinske skupščine. (Foto: Zofka)

KRAJEVNA SKUPNOST KRESNICE



8. FEBRUAR
SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK
KRESNICE 1987

Dobitnica letošnje Univerzitetne Prešernove nagrade za študente

V Zavodu za izobraževanje in kulturo se je v letu 1986 zaposlila tovarišica Simona Petkovič, diplomirana sociologinja iz Ljubljane, ki opravlja strokovne naloge pri nastajanju Monografije NOB litijskega okrožja.

Ob letošnjem kulturnem prazniku je skupaj s svojim študijskim kolegom Darkom Vrhovškom prejela študentsko Prešernovo nagrado za diplomsko delo Latinska Amerika in teologija osvoboditve. V uredništvu smo menili, da je prav, da tovarišico Simono predstavimo tudi našim bralcem, saj se redko zgodi, da bi tako visoko priznanje prejel kdo iz naše sredine.

Obiskali smo jo na njenem delovnem mestu in ji zastavili nekaj vprašanj.

Tovarišica Simona, bi se nam hoteli na kratko predstaviti.

»Rojena sem v Ljubljani, kjer živim še danes. Osnovno šolo sem obiskovala na Ledini, srednjo šolo pa na gimnaziji Vide Janežič na Poljanah. Po opravljeni maturi sem se odločila za študij sociologije na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo, in sicer za specifično usmeritev — sociologijo analitično raziskovalne smeri, ki mi je posredno omogočila tudi sedanje delovno mesto tu v Litiji.«

Kdo vas je navdušil za ta študij?

»Moram reči, da sem se za ta študij odločila že v gimnaziji, delno pa me je navdušila zanj moja tedanja profesorica sociologije.«

Bi hoteli na kratko predstaviti vajino nagajeno diplomsko delo Latinska Amerika in teologija osvoboditve?

»Tema je res na prvi pogled nenavadna. Sama naloga je sestavljena iz dveh delov. Prvi del je obdelal kolega Darko Vrhovšek. Omejil se je na zgodovinski aspekt špansko-portugalskih osvajanj Latinske Amerike, posledično pa tudi na razvoj sodobne latinskoameriške družbe. Namreč ravno v teh pogojih se je lahko razvil ta fenomen, ki mu rečemo teologija osvoboditve. To je drugi del naloge, s katerim sem se ukvarjala jaz. Tu gre za gibanje, ki se je potrdilo že kar v desetletni tradiciji. Namreč, v Latinski Ameriki je danes izrazita polarizacija družbe, ki se deli na bogate in revne. 10% prebivalcev združuje v svojih rokah izrazito moč, poseduje velik kapital, ostala večina pa živi na marginah družbe in se otepa z vsakdanjimi eksistenčnimi problemi preživetja. Ob tem velja omeniti, da je prebivalstvo Latinske Amerike izrazito katoliško. Teologija osvoboditve je pravzaprav krik množice proti bedi in revščini in hkrati zahteva po prenovitvi katoliške Cerkve, zlasti ko gre za njeno hierarhijo in spremenjen odnos do posvetnega sveta.«



Simona Petkovič, dobitnica letošnje Univerzitetne Prešernove nagrade za študente

Kakšni so bili občutki, ko ste sprejemali to visoko priznanje?

»Res je preteklo že nekaj časa od dokončanja te naloge, diplomirala sva namreč že aprila 1986, toda občutki niso bili nič manj veličastni, ko smo vstopali v slavno dvorano, kjer smo iz rektorjevih rok sprejeli ta visoka priznanja. Zavedamo se tega družbenega priznanja, pa tudi odgovornosti za nadaljnje delo.«

Zdaj delate kot strokovna delavka pri pripravi Monografije NOB litijskega okrožja. Kaj vam pomeni to delo?

»Delo, ki ga zdaj opravljam, je izrazito raziskovalno in samostojno. Tu se srečujem z udeleženci naše NOB in z obširnimi materialom, ki ga je treba strokovno obdelati. Čas, ki ga obdelujem in ki je morda za mlajše generacije že malo oddaljen, je veliki čas. Zato menim, da se je treba lotiti tega dela izrazito zagrizeno in pospešeno, da bi čimprej omogočili najširšim množicam stik s tem delom, da vidijo, kaj je gnalo te ljudi v nečloveške napore, ki so za marsikoga danes skoraj neverjetni.«

Tovarišica Simona, dovolite da vam v imenu naših bralcev iskreno čestitam k visoki nagradi in hkrati zaželimo veliko uspehov pri vašem zdajšnjem delu. Pa hvala za izčrpne odgovore!

Zapisal: J. Sevljak
Foto: GO

Proslavili kulturni praznik

Kulturno-umetniško društvo iz Kresnic je v soboto, 7. 2., pripravilo proslavo v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Poleg domačih pevk so nastopili še Folklorna skupina iz Javorja, Tamburaški orkester iz Šmartnega in gasilski godbeniki iz Stranj pri Kamniku. Polna dvorana krajanov je uživala v pestrem glasbeno-plesnem programu. Moto veznega teksta so bile daljnosežne Prešernove misli iz Zdravljice.

Folklorna skupina in Tamburaški orkester sta pripravila skrbno oblikovan program, pravo atrakcijo pa so pripravili mladi godbeniki iz Stranj. Jedro skupine in njen motor so Krtovi fantje iz znane glasbene družine v Stranjah. Igrajo na zanimive in zelo stare instrumente, ki so jih sami usposobili. Po znanih virih sta samo še dva taka kompleta instrumentov v Nemčiji, ki sta razstavljeni v muzejih. Po vsej verjetnosti je komplet iz Stranj edini, na katerega se še igra. O instrumentih in nastopih godbenikov je šaljivo in sproščeno pripovedoval vodja Krt Dominik. Od vseh nastopov se zelo radi spominjajo nastopa na Radiu in v Košnikovi gostilni.

Pavel Smolej

Lani strupen mraz s prijetnim sneženjem, letos topel, sončen dan...

Lani stotnjica, letos dve in čez...

Lani le novinar Dnevnika, letos Televizija, Radio, Delo in vedno zvesti novinar Dnevnika...

Lani slavnostni govornik vodja projekta, letos prof. dr. Matjaž Kmecl...

Lani še veliko nezaupanja, letos polna mera priznanj in odobranja...

Svet se zares vrtil — brez naše pomoči, neodvisno od naše volje in naših hotenj. Toda veliko je potrebno storiti, si prizadevati, dobesedno garati, da bi dosegli družbeno priznanje. Tako je z utiranjem poti projekta VAČE 81, tako je bilo s pesnikom F. Prešernom...

Svojstvenost praznovanja slovenskega kulturnega praznika pa smo vendarle dosegli. Zato smo se vsi, ki smo si za svečanost pred obeležjem GEOSS v nedeljo prizadevali, 8. februarja 1987 zadovoljno razšli. Razšli pa smo se s ponovno potrditvijo, da je naša pot pravilna, ter z novimi spodbudami za nadaljnje delo.

Pridni Slivničani so lepo očistili ves prostor pred obeležjem središča Slovenije, čeprav snega ni bilo malo. Pripravili pa so se tudi za primer slabega vremena, če bi bilo potrebno goste prepeljati z Vač ali Hotiča v Slivno. Prijetno sonce pa jih je tega dela oprostilo. Njihov trud je poplačala velika udeležba na proslavi.

Letošnji kulturni program je bil tako kot lanski, kratek, pester in kakovosten. Slavnostnega govornika smo že omenili, zato naj zapišemo še, da so v programu sodelovali: oktet DPD F. Prešeren iz Žirovnice — Breznice, moški pevski zbor KUD Lipa z Vač in recitatorji.

Komaj smo se pri Kimovcu oddahnil in se nekoliko podprli, že smo hiteli na Vače, kjer smo v dvorani prisluhnili samostojnemu koncertu okteta F. Prešeren. Uživali smo uro in pol ob izbranem programu in žlahtnem prepevanju. Nič manj pa nas ni pritegnila predstavitev poti kulturne dediščine okoli Prešernove Vrbe, s katero so nas seznanjali med posameznimi pesmimi.

Domači slikarji-samorastniki pa so nam za nameček v dvorani pripravili še razstavo svojih del. Razveseljivo je, koliko samoukov se v svojem prostem času ukvarja s likarstvom. Mar vse to, ob oživitvi pevskega zbora, dramske in plesne skupine, pomeni nov preporod kulturnega življenja na Vačah? Mar se bliža čas, ko bomo k vrsti pomembnih Slovencev z Vač prišli še kakega novega?

Da so se korenine projekta Vače 81 že krepko oprijele, ni več moč prezreti. KUD, TD in druge organizacije morajo le še strniti vrste, nadaljevati in izpopolnjevati delo Projekta in iz teh korenin bo na Vačah ponovno zrastle lipa, ki bo vabila Slovence, ki bo zgled dela, srčne kulture in preporoda ljubliteljske dejavnosti...

Zavedati pa se moramo še naprej, da se brez muje še čevljev ne obuje. Še bo potrebno trdo delati. Dosedanji razvoj, dosedanj uspehi pa so ohrabrujoča vzpodbuda.

Dileme ni več: proslava slovenskega kulturnega praznika ob obeležju GEOSS, v naravi, ne glede na vreme, je in bo svojstvena. Zato bo tudi iz leta v leto bolj zanimiva in privlačna. Morda bo sčasoma rado prihajalo sem vse več ljudi iz mest ali večjih urbanih naselij, kajti vse bolj bodo privlačni tudi

svež zrak, drugačno okolje in ljudje, kmečka pokrajina in kmečko življenje pa še marsikaj. Morda bo to nekoč celo naša osrednja proslava.

P. Svetik



Slavnostni govornik na proslavi kulturnega praznika pri obeležju GEOSS v Sp. Slivni je bil dr. Matjaž Kmecl, član CK ZKS. (Foto: M. Rogelj)

Ustvarjalno ob kulturnem prazniku

V sredo, 11. februarja 1987, so učenci Osnovne šole Dušan Kveder-Tomaž v Litiji izvirno in ustvarjalno počastili letošnji kulturni praznik. Po zamisli Tatjane Logaj so se učenci šole na Graški Dobravi seznanili z najrazličnejšimi kulturnimi dejavnostmi in se z njimi tudi ustvarjalno spoprijeli. Dejavnosti so bile zelo raznolike, bilo pa jih je kar dvanajst, tako da je vsak učenec lahko našel tisto, ki ga veseli.

Učenci, ki imajo smisel za lepo izražanje in so besedno spretni, so se odločili za izdelavo stenskega časopisa, ki je nastajal pred njihovimi očmi. Osmošolci so v svojih sestavkih kritično razmišljali o položaju slovenskega jezika in kulture v današnjem času. Prizadeto so pisali tudi o zamejskih Slovencih in njihovem boju za svoj jezik in obstanek. Mladi novinarji so obiskali vsako skupino ustvarjalcev in v obliki intervjuja predstavili posamezne dejavnosti. Tudi ostali prispevki so bili ubrani na skupno temo: Kultura in zanimanje zanjo v današnjem času. Istočasno so učenci, ki ljubijo dobro knjigo, pripravili nekaj priložnostnih razstav, od katerih sta največ pozornosti vzbudili razstava starih knjig in razstava del tistih slovenskih pesnikov in pisateljev, katerih pomembnejše obletnice praznujemo letos.

Učenci, ki so sodelovali v fotografski dejavnosti, so se seznanili z odklikami dobre fotografije ter pripravili slikovno reportažo o dejavnostih, ki so se odvijale na šoli tisto dopoldne.

Zelo številčna je bila pevska skupina, kjer so se mladi pevci (tudi tisti, ki niso nikoli prej sodelovali v pevskem zboru) naučili peti Prešernovo Zdravljico.

Mladi plesalci so osvojili slovenski ljudski ples — polko, učenci v dramski skupini pa so se seznanili s potekom uprizoritve gledališke predstave, in tudi sami pripravili dramski prizorček Palačinke, s katerim so se tako kot prejšnji dve skupini predstavili sošolcem in učiteljem po končanem delu.

Zelo zanimivo in za učence nevsakdanje je bilo delo tudi v drugih skupinah. V eni od njih so se učili vožnja in v makrame tehniki izdelali stenske okraske. Spet drugi so poslikali keramične in lesene predmete. V kombinaciji usnja in lesa so izdelali nakit, iz bogate zakladnice slovenskih vezanin pa so izbrali najlepše in izdelali voščilnice z vezanim motivom.

Zanimivo je bilo delo v skupini, kjer so se osmošolke seznanile s kulturo oblačenja in sešile vsaka svojo modno bluzo. Številna pa je bila tudi skupina, v kateri so učenci, večji čopiča in barv, izdelali domiselne ilustracije dveh zgodb.

Vse tiste skupine, ki se niso mogle predstaviti s peto, plesno in dramsko govorico, so pripravile bogato razstavo, ki je več dni privlačljala v šolsko avlo učence in učitelje.

Učencem šole na Rozmanovem trgu pa so se predstavili trije domači umetniki: akademski slikar Jože Meglič,

skladatelj in zborovodja Janko Slimšek ter pesnik in pedagog Jože Sevljak. Učencem so prikazali vsak svoje področje ustvarjanja in jih prepričali o znani fessnici, da je v vsaki umetnini poleg talenta tudi nešteto ur trdega dela. Ustvarjalci — domačini so bili še posebno toplo pozdravljeni tudi zato, ker odrasli, pa tudi otroci, ki se zgledujejo po nas, vse prevečkrat cenimo le tisto, kar je tuje, kar pride od drugod, za tisto, kar nam je najbližje,

pa včasih vse premalo vemo, pa če je še tako kvalitetno.

Učenci petih razredov so si v kinu ogledali slovenski mladinski film UČNA LETA IZUMITELJA POLŽA, učenci nižje stopnje pa so imeli svoje razredne proslave, najmlajši pa poleg tega še lutkovno predstavo.

Naj sklenem to poročilo z mnenjem sedmošolke Tanje, ki je zapisala: Takšnih kulturnih dni si učenci še želimo. Mija Bernik

Četrta abonmajska predstava

Četrta gledališka predstava, 30. januarja, je bila kabaretni večer poezije Ervina Fritza z naslovom Fleur de Marie. Avtor, Ervin Fritz, je mlajši slovenski pesnik, ki ga je sodobna literarna zgodovina uvrstila v peto povojno generacijo slovenskih pesnikov, skupaj s Tonetom Kuntnerjem in Milanom Jesihom. Področje njegovega ustvarjanja je satira, uspešen je kot dramatik: v lanski gledališki sezoni smo si lahko ogledali njegov Mirakel o sveti Neži, poznamo pa ga tudi kot dramaturga radijskih iger in pisca besedil za popevke; morda se spominjate popevke Sonje Gabršček z naslovom Zorijo breskvice, ki je v sedemdesetih letih povzročila toliko vroče krvi in polemik o spodobnosti besedil. Stil Ervina Fritza je pač vseskozi precej ironičen.

Kaj kabaretni sploh pomeni? Beseda je francoska, izvira pa iz arabščine (khamarat-pivnica) in je ime za velemestno zabavišče s krajšimi predstavami s plesom in petjem.

Predstava se nam je Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora. Režiser Voja Soldatovič je opravil tudi scenografsko delo, ki je v povezavi s povzročitvijo luči odlično zaživelo: kot pravi kabaret, v solo točki skorajda kot rock koncert, včasih pa je igra luči delovala kot v modernem disco klubu.

Skladatelj Urban Koder in Edi Holnhaner sta zaradi svobodnega verza, ki ga uporablja pesnik, imela kar zahtevno delo, da sta besedilom vtkala potrebno spevnost.

Nastopili so štirje igralci, vsak izmed njih je predstavljal svojo barvo kart: Sonja Blaž, rdečelaska s tipičnim kabaretno naveličanim glasom, v znamenju pika in

Peter Ternovšek (novinar Peter v TV nadaljevanki Ščuke pa ni, ščuke pa ne) v znamenju pisca kot prvi, za spoznanje koketnejši, dinamičnejši par.

Minu Kjuder, plavalaska v znamenju križa (najbrž ste v njej prepoznali nesrečno Helenco iz zgoraj že omenjene nadaljevanke) in

Rado Pavalec, najstarejši in najresnejši član kvarteta, v znamenju kara kot drugi par.

Vsi igralci so se izkazali kot odlični pevci včasih kar precej zahtevnih besedil in dobri plesalci v prijetni koreografiji Vesne Lavrač. Zato visoka ocena celemu igralskemu kvartetu, saj jim je uspelo združiti sposobnosti, ki jih povezane pri naših igralcih tolikokrat pogrešamo.

Pri oceni ne gre brez pohvale kostumografki Metki Grobler za domiselne, predvsem pa funkcionalne kostume, ki so s črtno ustrezali pesimizmu in ironiji poezije, z nagajivo barvitostjo pa prepričali o potrebnosti optimizma v življenju. Kaj reči o poeziji Ervina Fritza?

Sodobna je, a razumljiva širokemu krogu občinstva, kritična, a izredno objektivna. Dramaturg Tone Partljič je pesmi uredil v vrstni red, ki nazorno pokaže značaj poezije.

Končna ugotovitev: zanimiva, tekoča predstava, ki zasluži veliko pozornost tudi zaradi redkosti takih zvrsti v naših gledališčih, saj se le redka lahko postavijo s tako vsestranskimi umetniki, ki so potrebni za tak projekt.

Mariborčani so z vselej navdušeno publiko že večkrat opozorili na svojo visoko kvaliteto. Tudi v Litiji smo se o tem prepričali in tudi v prihodnje bomo njihova gostovanja radi obiskovali.

Irena Prašnikar

Koledar kulturnih prireditev

datum	naslov prireditve	kraj	organizator	izvajalec
Marec				
1. marec	3. obč.sreč. lutk. skup.		ZKO	
13. marec	občin. pev. revija OPZ in MPZ		ZKO	PZ osnovnih šol
6. marec	filmsko gled.			
28. marec	prir. ob dnevu žena 2. obč. sreč. gledal. skup. Zabavna prireditev	Vače	ZIK, ZKO OSS, OK SZDL	»Štirje letni časi«
April				
11. april	Kult. zab. prireditev 4. obč. sreč. ples. skupin Proslava ob dnevu OF	Dvorana Jevnica	ZIK ZKO OK SZDL	Plesne skupine
30. april	Praznik KS Sava Koncert	Sava	KO SZDL, Svet KS	
Maj				
1. maj	Prvomajsko srečanje	Sitarjevec	OSS	
4. maj	Praznik KS Hotič	Hotič	Svet KS, KO SZDL	
15. maj	Jerebov dan	Valvasorjev trg	SPO Litija, ZIK	SPO Litija
22. maj	Koncert GS Litija Razstava	Dvorana na Stavbah Avla SO Litija	ZKO, ZIK, GŠ ZKO, ZIK	
Junij				
12. junij	Vpis v zlato knjigo in knj. tal.	Bogenšperk	OIS	
22. junij	Praznik KS Primskovo	Primskovo	Svet KS, KO SZDL	KUD OŠ
22. junij	Dan samoupravlj.	Avla SO	OSS	ZKO
22. junij	Razstava	Avla SO	ZKO	
Julij				
	Počit. prir. Praznik KS Vače Praznovanje dneva borcev	Litija Vače	ZIK Svet KS, KO SZDL OO ZZB NOV	
Avgust				
24. avg.	Počit. prir. Praznik KS Ribče	Litija Ribče	ZIK	

Andres Valdes med šolarji

Center za interesno dejavnost mladih pri OK ZSMS Litija je organiziral nastop pantomimika Andresa Valdesa in Jane Kovač, ki je bil 23. januarja v Sindikalni dvorani na Stavbah. Dopoldanska predstava je bila namenjena mlajšim in so si jo ogledali šmarski osnovnošolci, večerna pa malce starejšim obiskovalcem.

Kaj je to pantomima in kdo je Andres Valdes?

Beseda pantomima pomeni nema igra, gledališka igra z gibi in mimiko brez besed, Andres Valdes pa je Kubanec, ki je pantomimo študiral v Parizu v šoli Etienne Decroux. Pred 23 leti se je med potjo na vzhod ustavil v Ljubljani. Kot edini večer tega poklica je kar naenkrat imel veliko dela, vseh mu je bilo in — vrgel je sidro.

Z Andresom in asistentko Jano Kovač smo se pogovarjali pred večerno predstavo. Bila sta dobro razpoložena in zapletli smo se v prijeten klepet.

— V Litiji še niste nastopili, kako se počutite?

Zelo dobro, le precej je mrz, pa ta sneg. No, ravno včeraj sem se vrnil iz Italije, kjer sem imel seminar, v Benetkah je dvajset centimetrov snega popolnoma ohromilo promet.

Dopoldanska predstava je bila prav prijetna, šolarji so bili imenitna publika in pogumno so se odzvali vabilu asistentke, naj sodelujejo s svojimi predlogi. Dobro smo se zabavali.

— Kaj zajema vaše delo, kaj vse delate?

Delam vse mogoče: nastopam, doma in na tujem vodim tečaje in semi-

narje pantomime, občasno sodelujem pri gledališčih, na AGRFT (Akademija za gledališče, radio, film in televizijo) sem svetovalec za gib. Vseposod rad pomagam, a le če me povabijo k sodelovanju, nerad se »rinem zraven«.

— Včasih smo vas večkrat videli na televiziji, zadnje čase pa manj. Zakaj?

Še vedno veliko in rad nastopam pred kamerami, a ne rita naši TV, ker so moje točke hoteli krojiti po svoje. Na primer: pripravil sem točko, dolgo štiri minute, pa so želeli, da bi jo skrajšal za minuto. To pa ne gre, točka bi bila brez repa in glave. Pa še druga težava: naši televiziji na vsak način hočejo glasbeno spremljavo, pantomima pa se navadno izvaja v tišini. Videl sem nastope pantomimikov na TV v drugih državah, zadostoval je napis, da je točka brez zvoka, pri nas pa se menda bojuje, da bi gledalci pokvarili svoje sprejemnike, ko bi hoteli naravnati zvok.

— Poklicni pantomimik ste, kakšen je vaš status?

Imam status svobodnega umetnika v sekciji za plesalce, čeprav še zdaleč nisem plesalec. Že to kaže na položaj pantomime, ne vedo natančno, kaj in kam bi z nami.

— Cilj vaše turneje, ki se je končala v Sloveniji, je bila Japonska. Ste dosegli ta svoj cilj?

Nikoli nisem prišel do Japonske, danes niti te želje ne čutim več. Japonska so bile sanje mladega, ambicioznega človeka.

— Pravite, da je vaša pantomima

slovenska. To zveni čudno, saj niste Slovenec in študirali ste v tujini.

Mogoče je res nenavadno, a tako je. Moja pantomima ni ne francoska ne kubanska. Ko sem prišel v Ljubljano, sem imel pripravljene tri ali štiri točke, sedaj pa jih imam okrog 90. Vse so nastale v slovenskem kulturnem prostoru, torej predstavljajo slovensko pantomimo. S Kube sem prinesel svoj latinoameriški temperament, iz Francije tehniko, vse drugo je slovensko. Številni slovenski gibi bi na tujem pomenili in povedali povsem nekaj drugega.

— Kako je z učenci, nasledniki v pantomimi?

Težko je reči, kaj bo potem, ko bom prenehal z delom. Interes za delo te vrste je, talentirani posamezniki tudi, najboljše je moja sedanja asistentka Jana Kovač, s katero nastopam od leta 1982. Problem je le v pogojih dela, saj nimamo nobenih sredstev. Tečajniki sami zberejo denar. Rešitev bi bila, če bi naredili tako, kot so pred leti skupine za izrazni ples, ki so z množičnostjo in javnim nastopom dosegle, da jih je družba začela drugače jemati. Sedaj imajo položaj urejen. Seveda, zelo rad bi, da bi moji učenci nadaljevali s pantomimo po mojem umiku.

Čas je hitro tekkel, bližal se je začetek predstave. Andresa obvestilo o nizkem številu prodanih kart ni prav nič zmedlo. Dejal je: »Nastopila bova. Kdor je prišel, bo zadovoljen in bo povedal še drugim. Drugič, če pridem, jih bo že več.«

Nasmejali smo se še Andresovi pripovedi o nenehnem začudenju odrskih delavcev, ker jim ni treba pripraviti ozvočenja. Le-ti ga vedno znova pripričujejo, da gledalcem pa že ne



Jana in Andres Valdes (foto: Rudi Bregar)

bo všeč, če »ne bo nič govoril«. Nato smo se odpravili v dvorano.

Andres je imel prav. Odlična predstava je resnično navdušila občinstvo, ki bi konec najraje preložilo za kakšno uro.

Še par vtisov, ki smo jih nabrali med obiskovalci:

Marko Kolšek: »Predstava mi je bila zelo všeč. Vzporedno je organiziran koncert šmarskega pevskega zbora Zvon in najbrž je bilo tudi zato tako malo obiskovalcev. Tega si v tako majhnem kulturnem prostoru, kot je litijski, ne bi smeli privoščiti.«

Matjaž Urbanc: »Andresa že poznam, pred leti nas je obiskal v mladinski delovni brigadi. Prav z veseljem sem ga šel spet pogledat. Imeniten je.«

Marko Murenc: »Na začetku sem malo zamudil in kar žel mi je. Res nisem mislil, da se bom tako nasmejal. Ljudje pantomimo premalo poznajo. Menim, da jih je bilo zato tako malo.«

Irena Prašnikar

Urejanje in varstvo kulturne krajine

Mestna raziskovalna skupnost Ljubljana je v svojem programu financirala raziskovalno nalogo z naslovom **Urejanje in varstvo kulturne krajine s podnaslovom Kriteriji urejanja izvenmestnih naselij ljubljanskih občin**. Izvajalec je Fakulteta za arhitekturo univerze Edvarda Kardelja.

Že pred to nalogo so bili obdelani in objavljeni tipi krajinskih sistemov. Naloga ugotavlja in si prizadeva uveljaviti pojem ali funkcijo vaškega naselja kot osnovno izvenmestno ekološko celico. Ta funkcija izhaja predvsem iz za vsako naselje posebej ugotovljenih naravnih danosti. Naravne danosti je treba ohranjovati, z njimi pa identiteto kraja ter njegov kontinuirani razvoj. V gospodarskem smislu so zaokrožene enote, ki se povezujejo z lokalnimi izvenmestnimi središči. Pri naravnih možnostih so pomembne vode, komunalne možnosti in energetske glede na smiselno vlaganje za njihovo usposobitev. Potrebno je ugotoviti in upoštevati pogoje, ki jih ustvarja mikroklima, in koliko je naselje sposobno samo reševati problem odpadnih snovi. Pri ustvarjanju pogojev za čimvečjo energetska neodvisnost vasije potrebno koristiti energijo, ki jo pridobimo z bioplinom, soncem, vetrom, vodo... Z naravnimi možnostmi ustvarja pr-

oizvodnjo za potrebe samooskrbe, in to ne samo prehrane. Izdelana hierarhija poti omogoča racionalno komuniciranje od posamezne domačije do tranzitnih cest. Arhitekti kot oblikovalci so pozornost posvetili vizualnim kriterijem, kot so npr. dominantna, izraziti robovi, panoramski pogledi, zaporedni pogledi, prehodi v odprt prostor, arhitekturne kvalitete, gozdovi, poti... V nadaljevanju naloga prikazuje med drugim tudi **Morfološko-ekološko oce-NO VAČ**. (morfologija je nauk o oblikah-oblikoslovje).

V prvi vrsti senaloga posveti ugotavljanju konfiguracije zemljišča s kamenskimi sestavi. Že predniki so konfiguracijo dobro koristili, saj so takoj po strmini na južni strani, tam ko se prične teren dvigovati manj strmo, pričeli krčiti gozd in teren uporabljati za poljedelstvo. Od te višine dalje je bilo tudi vedno dovolj sonca. Naselje so umaknili višje in nad njim do gozdnega roba imeli pašnike. Teren je vrtačast in

nepravilnih oblik. Ker nobena kultura izrazito dobro ne uspeva, so kmetovali z mešanimi kulturami. Kulturno krajinski pojav označuje vezni člen med Gorenjsko, Štajersko in Dolenjsko svet nekdanjih savskih teras. Vas je gručastega tipa in prvič omenjena leta 1389. V zgodovinskem pregledu opisuje razvoj in upad vasi s spremenljivimi pogoji gospodarjenja in nesrečami (požari, potresi). Objavljena je kopija katastra iz leta 1825 in iz leta 1985. V zgodovini je na Vače močno vezana usoda Verneka zaradi vodne poti po Savi.

Pri poselitvenem vzorcu ugotavlja tipologijo domačij z zaprtimi dvorišči. Problemi naselja so pitna in odpadne vode. Ekološke kakovosti kraja so: stabilen svet, ugodni pogoji za gradnjo poti, zdrava mikroklima, velik delež gozdov, sončna lega in lepe vedute. V likovnih kriterijih je poudarjena dominantna lega, povezana z gručastim tipom vasi. Naloga nakazuje rešitve za vse domačije v smislu funkcionalnega

razporejanja objektov (hlev, pod, vrnjaki, silosi, kozolci, stanovanjske hiše) za sodobno kmetovanje in bivanje. Zaradi uporabe mehanizacije predlaga odprto dvorišče na dveh straneh. Urejanje vključuje spomeniško-varstvene kvalitete od arheoloških najdišč, preko srednjeveških Vač do spomenikov NOB. Obstoječa urbanistična rešitev je v nasprotju s funkcionalno zasnovano kmetijskega prostora (poselitev polj na južni strani).

V predlaganih kriterijih je na prvem mestu gospodarska orientiranost, komunikacije in poselitveni vzorec. Če poselujemo obrobje vasi, pomeni degradirati gručasto jedro. Dominantno lego bi izmaličilo poseljevanje nad vasjo. Predlog nove poselitve je severozahod pod gozdnim robom, center skupnih objektov pa naj bi bil od vasi proti vzhodu.

Naloga svetuje, s kom naj krajani sodelujejo, da bodo uveljavili ekološko planiranje (gospodarstveniki, energetiki, ekologi, arhitekti, sociologi). Cilj mora biti motiviranje človeških sposobnosti in humanizacija medsebojnih odnosov.

Pavel Smolej

Počitnice, bele, bele počitnice

Kar prehitro so minili težko pričakovani dnevi, ki jim pravimo počitnice. Zopet se bo začel naš delovni vsakdan. Teh nekaj prostih dni je vsak hotel najbolj prijetno izkoristiti. Verjetno jih je bilo kar nekaj, ki so se odločili, da bodo počitnice preživeli ob televiziji, z dobro knjigo v rokah, drugi pa so se odločili za smučanje, sankanje, drsanje, in druge aktivnosti, ki so značilne za ta letni čas.

Da bi izvedela, kaj so počeli med zimskimi počitnicami nekateri osnovnošolci in dijaki in kaj mislijo o organiziranem preživljanju prostega časa nekateri starši, sem jih o tem povprašala.

Kako si preživel počitnice?

Sebastijan Iskra, 3. razred: »Prvi teden sem bil na Dolah, kjer je bila osnovna šola smučanja. Učili smo se pluznih in paralelnih zavojev. Zdaj že kar dobro smučam. Imel sem veliko prijateljev in bilo je imenitno, žal mi je samo, da je tako hitro minilo.«

Nataša Benčič, 5. r.: »Veliko sem gledala televizijo, tudi brala sem. Smučala sem samo enkrat. Odpeljali smo se na Čemšeniško planino. Bilo je lepo in tudi poceni, kajti za dopoldansko karto sem plačala le 1.000 din. Mislim, da je to glede na današnje cene dokaj sprejemljivo.«

Srečo Podlogar, 7. r.: »Prvi teden sem preživel v Vintarjevcu. Veliko sem smučal in zelo mi je bilo všeč. Všeč mi je bilo tudi to, da je bila vlečnica brezplačna. Drugi teden sem preživel doma, predvsem sem gledal televizijo. Počitnice sem lepo preživel in kar prehitro so minile.«

Andreja Mele, dij. ESŠ: »Med počitnicami sem mnogo brala, tu in tam sem gledala tudi televizijski program, predvsem zjutraj. Smučala sem ob sobotah, ko sem odšla z bratom na Kravec. Čeprav sem v smučanju uživala, se mi zdi cena 4.000 din za dnevno karto visoka.«

Elena Dernovšek, dij. PG: »Med zimskimi počitnicami sem končno našla čas za pletenje. Izdelala sem si pulover, gledala televizijo, tudi za

branje mi je še ostalo nekaj časa. Glede smučanja mi je prekrizala račune bolezen, saj sem prvi teden v celoti preležala.«

Tako pravijo učenci in dijaki, kaj pa starši?

Kaj menite, je bilo v počitnicah organiziranih dovolj aktivnosti, v katere so se lahko vključili vaši otroci?

Olga Sinreih: »Mislim, da v Litiji odrasli odločno premalo storimo za otroke. Res je, bile so organizirane igrice za otroke, ampak te bi spadale tudi v spomladanski čas. Vse premalo je bilo v počitnicah iger na snegu, predvsem takih, ki bi se jih lahko udeležili tudi predšolski otroci. Moje mnenje je tudi, da bi bile različne aktivnosti lahko organizirane tudi v popoldanskem času, takrat bi se jih udeležilo tudi več otrok. Saj vemo, da večina dopoldne praktično prespi.«

Vera Voje: »Mislim, da šola precej stori za otroke, o samih aktivnostih v zimskem času pa ne vem veliko. Menim, da so otroci iznajdljivi in si lahko tudi sami organizirajo prosti čas, in to zelo dobro. Moja dva otroka, ki obiskujeta 5. in 8. razred, sta skoraj vsak dan hodila na smučanje v Vintarjevec in bila zelo zadovoljna. Za prevoz smo poskrbeli izmenično s sosedi.«

Danica Sveršina: »Kar se tiče smučanja, ki je glavna aktivnost v zimskih počitnicah, bi ga bilo lahko več. Vem pa, da je bilo v šoli organizirano

varstvo otrok, vendar jih je bilo premalo in tako je vse padlo v vodo. Všeč bi mi bilo, če bi pripravili smučarske tečaje za otroke. Letos je bilo nekaj podobnega organizirano za 3. razrede in želim si, da bi v prihodnosti vključili tudi vse ostale razrede.«

Pa šola?

O aktivnostih, ki jih je pripravila Osnovna šola Dušan Kveder-Tomaž Litija, sem povprašala prof. Rajka Kneževiča:

»V prvem tednu je bila organizirana osnovna šola smučanja na Dolah pri Litiji. Vanjo so bili vključeni učenci 3.

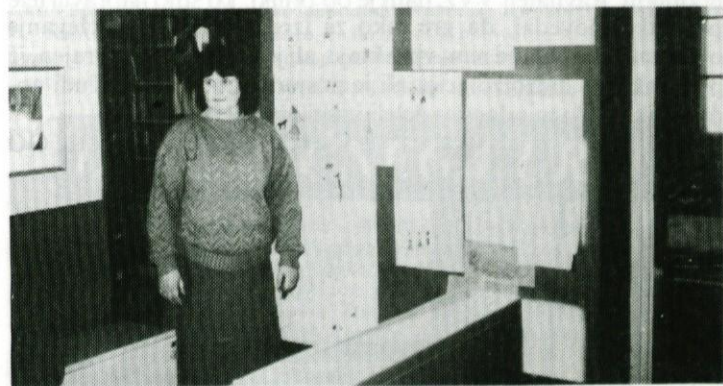
in 4. razreda, bilo jih je 34. Z njimi pa so bili tudi taborniki in tako je skupno število otrok, ki so preživeli prvi teden počitnic na Dolah, doseglo številko 70.

Drugi teden so bili organizirani izleti na Trebeljevo, ker pa se je prijavilo le 11 učencev, s smučanjem na Trebeljevem ni bilo nič.

Za prvi teden počitnic je šola organizirala tudi varstvo, ki pa ga zaradi premajhnega števila učencev ni bilo.

Prvi teden je bila odprta tudi telovadnica, v kateri so se učenci lahko poizkusili v nogometu in drugih igrah z žogo.«

Kaj pa knjižnica?



Nekaj o programu, ki ga je pripravila Matična knjižnica pri ZIK Litija, mi je povedala tov. Joža Konjar, vodja matične knjižnice:

»Knjižnica je pripravila tri ure pravljic. Vsakokrat so otroci tudi risali na temo iz pravljice in risbe izobesili v prostorih knjižnice. iRisbice so zelo lepo uspele. Knjižnica je bila tudi med počitnicami odprta v skladu z izposojevalnim časom in tako vedno na voljo mladim bralcem.«

Tako. Počitnice so se končale in prepričana sem, da večina učencev in dijakov že komaj čaka na poletje in konec šolskega leta, se pravi na nove počitnice, v katerih se bomo »bojevali« z vročino in si morda kdaj tudi vroče želeli hladnega vetra, ki nam trenutno dela preglavice.

ROSANA LEMUT

TI NAŠI LJUBI OTROCI



Utrinki iz vzgoje – otrokova čustva

Otrok je v svojem bistvu zelo krhek in potrebuje veliko mero naše ljubezni.

Od rojstva dalje so čustva zelo pomemben oblikovalec otrokove osebnosti. Čustva sama se razvijajo zaradi vpliva zorenja in zaradi učenja raznih oblik čustvovanja ter njihovega izražanja. Otrokova čustva so sprva zelo labilna, hitro se menjajo, spreminjajo; iz joka plane otrok v smeh skoraj v istem trenutku. Kljub temu pa otrok čustva doživlja zelo močno in jih tudi zelo jasno pokaže. Šele postopno se jih nauči kontrolirati, se ne prepusti njihovemu izbruhu.

Najmočnejše pedagoško sredstvo, ki je tudi najuspešnejše, je ljubezen do otroka in povezanost otroka z družinskimi člani. Zaradi tega, ker imamo otroka radi, smo pripravljeni marsikaj potrpeti in storiti, tudi otrok, ki čuti našo ljubezen, nam jo želi vračati, zato raje sledi zahtevam staršev. Z ljubeznijo otroka ne moremo razvajati in razvaditi. Več ko bomo dali otroku toplih čustev, več bo v otroku ljubezni za nas in za druge.

K razvoju otrokovih čustev bomo starši veliko pripomogli, če mu bomo nudili varno pribežališče, če bomo otroka navajali: na samostojnost in če ga bomo sposobni sprejeti kot samosvojo osebnost, s svojimi posebnostmi. Otroka moramo s svojo vzgojo usposobiti za to, da bo spoštoval pravila mesebojnega življenja v družini in v širšem okolju ter da bo prevzemal nase svoje obveznosti.

Če s svojo vzgojo otroka preveč omejujemo, ga ostro kaznujemo, stalno kritiziramo, potem bo otrok izgubil zaupanje vase. Postal bo trmast ali pa pasiven, razvil bo maščevalnost, napadalnost, brezbriznost do drugih ali pa, nasprotno, veliko podredljivost, mlahavost, neodločnost.

Napačno bomo ravnali tudi, če bomo v svojega otroka pretirano zaljubljeni in se bo naša ljubezen sprevrgla v suženjstvo. Otroka na ta način ne navajamo na samostojnost, odgovornost za njegova ravnanja, ampak ugodimo vsem njegovim željam in muham. Tako bo otrok razvil sebičnost, gospodovalnost, domišljavost, brezobzirnost, nepoznana pa mu bodo čustva prijateljstva, sočutja, prijaznosti, pa tudi veselja.

Otroci so včasih neprijetni, polni izbruhov, neukrotljivi, pravimo, kar nemogoči. Včasih smo za to krivi sami s svojim vedenjem, včasih se za tem skriva bolezen, lahko ima otrok težave z vrstniki in še veliko je lahko vzrokov. Otroku bomo najučinkoviteje pomagali, če odkrijemo in odstranimo pravi vzrok. Včasih neprijetnosti najprej minejo, če jih prezremo. Nasploh pa velja, da ustvarimo v družini prijetno vzdušje, medsebojno zaupanje, da naj se celotna družina ravna po nekem ustaljenem režimu, ki daje otroku občutek varnosti in sigurnosti.

Potrudimo se, da bomo iz otrokovega okolja odstranili vse, kar zbuja strah in odpor. Kot obvezo pri vzgoji otroka si vzemimo prepoved vsakega strašenja. Strah je najbolj razdiralno čustvo v otrokovem življenju. Pogosto mora človek s strahom, ki so mu ga vcepili v otroštvu, živeti vse življenje. Namesto strašenja uporabimo raje razgovor z otrokom. Izogibajmo se tudi ostrih telesnih kazni, raje navajajmo otroka od malega, da bo svoje napake priznal in jih popravil.

Telesnih kazni se otroci zelo boje in preživljajo zaradi tega strahu hude krize. Zato, ker se otrok boji kazni, npr. skrrije igračo, ki se mu je polomila, skrrije opomin, ki ga je dobil v šoli. Če ga bomo spet telesno kaznovali, nam otrok tudi naslednjič ne bo priznal, če bo kakšno »ušpičil«.

Z otrokom se veliko pogovarjajmo, tako imamo možnosti spoznati otrokov svet, njegove misli in čustva, tako mu jih lahko pomagamo pravilno oblikovati.

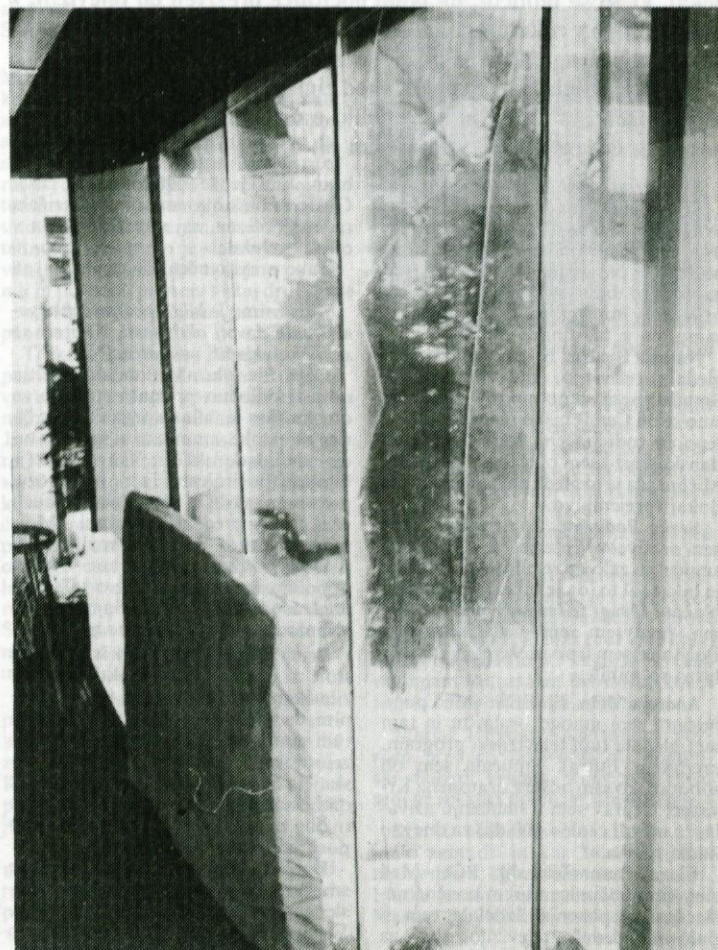
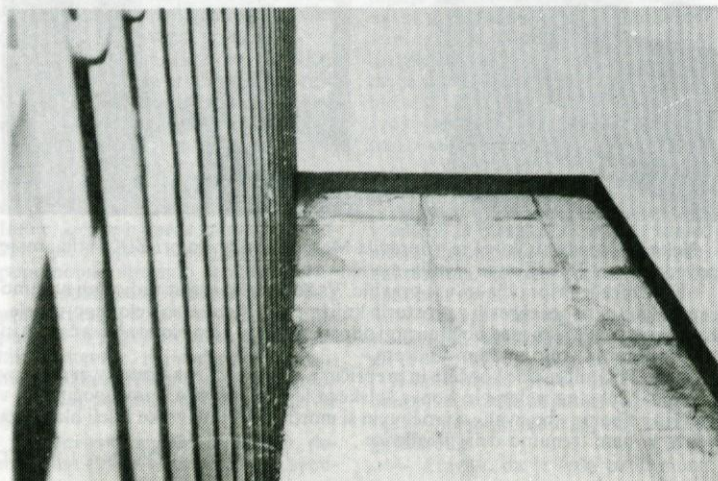
Pridobimo si otrokovo zaupanje in tudi sami zupajmo vanj!

Dragica Mravljja, dipl. psih.

V objekt vdira voda, pokajo šipe

V vrtcu na Graški Dobravi so zaposleni te dni dokaj nezadovoljni. Kaj bi tudi ne bili? V spodoben objekt, ki so ga odprli pred leti — zgrajen je bil s sredstvi samoprispevka — ob vremenskih spremembah vdira talna voda, pokajo šipe na steklenih hodnikih. Ravnatelj VVZ nam je ob priliki, ko smo napravili tele posnetke, povedal, da gre tako za izredno drago vzdrževanje objekta. Zastavlja se nam vprašanje, ali je objekt slabo zgrajen, je pomankljiva hidroizolacija ali je posredi kaj drugega. Tudi uporabniki bodo ta odgovor želeli imeti čimpreje.

Foto: GO





Le čevlje sodi naj kopitar

PRIPIS UREDNIŠTVA: Menimo, da smo z današnjim odgovorom dobili popolnejšo sliko o opisani problematiki. Ob vsem tem pa bi radi dodali še to, da bi v okviru pristojnih organov kazalo razmisliti o nadaljnji organizaciji te službe (kadrovske okrepitve, krajša dežurstva, sprejemna služba), ki bi v največji meri zadovoljila tako uporabnike kot tudi same izvajalce.

Pojasnilo k članku tov. M. Lenart »Je potreben komentar?«, Glasilo občanov št. 1/87)

Z navedeno mislijo, izposojeno od velikega slovenskega pesnika, pričujem odgovor oz. pojasnilo k članku tov. Lenartove, v katerem poleg dokaj logičnega vprašanja, zakaj dežurni veterinar ni prišel na obisk k njenemu psu, zelo neodgovorno razmišlja o organiziranosti veterinarske službe, o izvajanju zadanih nalog in vesti veterinarskih delavcev, ter bralca nagovarja, kako naj ukrepa v primeru, če mu žival zbolí.

Veterinarska služba v litijski občini je organizirana tako, da je dežurni veterinar, poleg osemurne službe, od 14.00 pa do 6. ure še v stalni pripravljenosti. Eno dežurstvo traja nepretrgano 7 dni, vključno s soboto in nedeljo. Posebnost veterinarske službe je, da gre v večini primerov za načelo »k pacientu« — za obisk v hlevu rejca živali. V presoji nujnosti intervencij nam je poleg ogroženosti zdravstvenega stanja osnovni kazalec tudi stopnja ekonomske pomembnosti živali.

Ta dejstva še zdaleč niso zanemarljiva, saj je v veterinarstvu ekonomska presoja včasih pomembnejša od zdravljenja obolenja z dubiozno prognozo.

Dejstvo, da delo veterinarske službe v občini Litija poteka kontinuirano in glede na konfiguracijo terena in ostale objektivne okoliščine nemoteno, je neizpodbitno in dokazljivo.

Delo službe je pod nadzorom občinskega veterinarskega inšpektorja, VZ Ljubljana-Polje in nenazadnje Republikše veterinarske uprave. Le-ti so pristojni, da delovanje veterinarske službe presojajo, ocenjujejo in o njej odločajo.

Vsekakor je do takih ocen in napeljevanj neupravedena tov. Lenartova. Z velikim mero samozavesti »ugotavlja«, da veterinarji, ki so plačani, da živalim pomagajo, namesto tega delajo nekaj povsem drugega. Iz obračunskih blokov (tovarišica si jih lahko ogleda na VZ Ljubljana) se več kot jasno vidi, kaj sem delal 7. 1. 1987 in tudi naslednje dni.

Po opravljenih 8. obiskih in prevoženih preko 200 km sem se vrnil domov po 23. uri.

Tov. Lenartovi se očitno ni zdelo vredno peljati bolnega psa na specializirano kliniko za male živali v Ljubljano. Razumljivo, saj je po njenem že celo škoda časa in denarja za ponovni telefonski klic. V svoji skrbi in zagretosti proti mučenju živali, bi lahko preverila, kaj »vse drugo« je dežurni veterinar tisti dan delal in jine bi bilo potrebno še dva debela dneva, ne da bi karkoli ukrenila, čakati, da pes pogine.

Ob vsem tem se samo sprašujem, ko se ob vnožju zasneženega klanca z baterijo v eni roki, z drugo roko natikam verige na koleca fička, trudim, da se bom preko ledenega klanca in zametov na ravnini prebil do hleva, kjer me čakata zaskrbljen lastnik in krava — porodnica z zavito maternico.

Sprašujem se, ko si po enournem valjanju s premrlo roko odvezujem porodniški predpasnik: kdo mi bo sodil?

Kakorkoli že, nikoli tisti, ki ima na škornjih še hlevski gnoj, njegovega vonja pa ne zna za več.

Zdrav razum ženske s Primorske v sobotni prilogi Dela jasno kaže, da je tov. Lenartova poleg svojih nepreverjenih namigovanj slovenski javnosti pokazala tudi ves svoj nivo.

Tomaž Pirih, dipl. vet.
VZ Ljubljana — Polje

V uredništvu smo za rubriko Pisma bralcev prejeli tudi prispevek člana našega uredništva tovariša Rudija Bregarja. Uredniški odbor je sklenil, da se želi pred objavo zaradi kompleksnosti tematike z njim pogovoriti. Ker se je za zadnjo redakcijsko sejo tovariš Bregar telefonično opravičil, bomo razgovor sklicali kasneje.

Uredniški odbor

Človek človeku — kri za življenje!

Krvodajalske akcije po vsej Sloveniji organizira Rdeči križ. Odvzem krvi pa opravlja Zavod za transfuzijo krvi SRS iz Ljubljane, ki je približno 8 mesecev na terenu, štiri mesece pa odvzema kri v Ljubljani. Ta zavod oskrbuje s krvjo predvsem Univerzitetni klinični center v Ljubljani.

V sredstvih javnega obveščanja so nas opozorili, da krvodajalstvo v Sloveniji upada, in sicer od leta 1984 za približno 3 odstotne letno. Posledica tega pa je, da morajo nekateri bolniki dalj časa čakati na operacijo.

Tudi v naši občini je krvodajalcev iz leta v leto manj. Pogrešamo predvsem nove, mlade krvodajalce. Zato naj bo v letošnjem letu naloga večkratnih darovalcev, da pripeljejo med svoje vrste vsak po enega novega darovalca krvi.

Skušajmo spoznati v svojih delovnih sredinah ljudi, ki so v vsakem času pripravljeni darovati svojo kri za sočloveka, le redkokdaj z mislijo, dajo bodo tudi sami potrebovali.

Kako postaneš krvodajalec?

Krvodajalci so lahko vse zdrave osebe obeh spolov v starosti od 18 do 65 let. Vsakega darovalca krvi je potrebno zdravstveno pregledati. Namen tega pregleda je:

— da se zavaruje darovalec; kri sme dati samo oseba, ki jo zdravnik spozna za zdravo,

— varstvo prejemnika krvi.

Laboratorijska preiskava:

— vsakemu krvodajalcu določijo vrednost krvne barvine (hemoglobina). Določanje je preprosto: iz prsta vzamejo kapljo krvi in določijo odstotek hemoglobina. Oseba, pri kateri so našli nižjo vrednost hemoglobina, začasno ne more dati krvi. Ta odstotek je lahko znižan zaradi različnih vzrokov (krvavitve, različna obolenja itd.).

— krvodajalcu določijo tudi krvno skupino (A, B, 0 in AB) na ploščici, ki je orientacijska. To omenjamo zato, ker krvodajalci pogosto želijo, da se jim tako določena krvna skupina takoj vpiše v krvodajalsko izkaznico. Rezultat krvne skupine A, B, 0 in AB se lahko izda šele, ko se krvna skupina določi še po zanesljivi metodi v epruvetah.

— določi se sedimentacija krvi. S sedimentacijo ugotavljamo hitrost, s katero se rdeče krvničke usedajo. Povišano sedimentacijonajdejo pri različnih boleznih (pri akutnih in kroničnih infekcijah, težji slabokrvnosti) in tudi pri fizioloških stanjih (nosečnost, po običajnih obrokih hrane, ki vsebujejo veliko beljakovin).

Zdravniški pregled:

— po opravljenih laboratorijskih preiskavah pregleda krvodajalca še zdravnik. **Važno je**, da krvodajalec da **zanesljive** podatke o prebolelih boleznih oz. dotedanjih operacijah.

Zdravnika posebej zanima, če je krvodajalec prebolel nalezljivo tuberkulozo, zlatenico ali malarijo. Po nekaterih boleznih lahko šele po določenem časovnem presledku vzamejo kri za izdelavo krvnih preparatov, ki so za zdravljenje zelo dragoceni (gama globulin, albumin).

— **krvodajalci ne morejo** biti osebe, ki imajo npr. tuberkulozo, ledvične bolezni, maligna obolenja, sladkorno bolezen, srčne bolezni itd.

— zdravnik odkloni za določen čas osebe, ki imajo akutne nalezljive bolezni, akutna obolenja grla, pljuč, kože in tako naprej. Osebam, ki so bile cepljene, odvzamejo kri po določenem času. Nosečim ženam krvi ne odvzemajo.

— zdravnik vsakemu krvodajalcu posluša srce, mu izmeri krvni pritisk in po potrebi opravi še druge preiskave.

— ko zdravnik ugotovi, da je prijavljena oseba sposobna dati kri, določi odvzemno količino. Krvodajalec lahko naenkrat da do 500 ml krvi. Običajni odvzem je od 300 do 400 ml, vendar pa zdravnik lahko določi tudi večjo količino.

In še strah pred AIDSOM?!

Zdravniki z vso odgovornostjo jamčijo, da je okužba pri odvzemu krvi nemogoča, ker so igle za odvzem sterilne in se uporabljajo samo enkrat. Poleg tega se vsa kri v Sloveniji kontrolira in so lahko tudi prejemniki krvi lahko brez skrbi.

Na rob tega članka samo še to, da do danes še ni tovarne, ki bi proizvajala kri, zato so mnoga življenja odvisna od vas, zdravih občanov, ki ste pripravljeni darovati svojo kri za sočloveka. **OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA LITIJA**

IZ MATIČNEGA URADA

V občini Litija se je v januarju rodilo 10 dečkov in 4 deklice.

Na Bogenšperku se je poročilo 8 parov, med njimi:

Kumar Robert iz Litije in Izlakar Ksenja iz Litije, Božič Tadej iz Ljubljane in Meško Sonja iz Ljubljane, Kosec Silvester iz Kamnika in Plevel Dragica iz Mengša, Nikolovski Zlatko iz Trbovelj in Felician Simona iz Hrastnika, Černigoj Dušan iz Logatca in Bogataj Damjana iz Logatca, Habič Vekoslav iz Ljubljane in Boc Nevenka iz Grosuplja, Novak Janez iz Litije in Petek Rahela iz Trbovelj.

Umrli v januarju:

Kovič Andreja, 23 let iz Ribč, Hauptman Alojzij, 78 let, iz Zg. Jablanice, Hofer Jožef, 48 let iz Litije, Simončič Albin 58 let, iz Sp. Loga, Zupančič Martin, 72 let, iz Male Kostreznice, Ilar Terezija, 76 let, iz Sevna, Pastor Cirila, 81 let, iz Šmartna pri Litiji, Gluhak Terezija, 80 let, iz Ljubljane, Golob Marija, 88 let, iz Moravč pri Gabrovki, Kuhelj Marija, 91 let, iz Ješč, Drakler Julijano, 80 let, iz Gradišča, Gorše Franc, 50 let, iz Dvora pri Bogenšperku, Simončič Jožefa, 79 let, iz Sp. Loga, Cvetežar Marija, 71 let, iz Litije, Stopar Marija, 78 let, iz Litije, Rappl Anton, 73 let, iz Litije, Hribar Alojzija, 83 let, iz Hudih Raven, Medvešek Terezija, 58 let, iz Sp. Jelenj in Erjavce Marija, 66 let, iz SP. Jelenj.

JOŽA ČOŽ

ŠE POMNITE, TOVARIŠI?

Piše:
Minka Sterlekar

Minka Sterlekar je sodelovala z NOG že v letu 1941. Z možem Prestorjem sta živela v Piškovem mlinu v Cirkušah. Njun dom je bil vedno odprt aktivistom OF, ilegalcem in partizanom, kot npr. Veri Šlandrovi-Lojzki, ki se je večkrat zatekla v njuno hišo. Minka je sodelovala tudi z litijskimi aktivisti OF.

V veliki nemški hajki sredi avgusta 1943, ko je bila tudi ta hiša izdana, je Minka z možem in otrokoma bežala od doma. Pri tem so moža zadele smrtne krogle, Minka in oba otroka so se rešili. Takrat je morala oba otroka oddati sorodnikom. Sama pa je odšla v partizane. Najprej je opravljala dolžnost sekretarke SKOJ za litijsko okrožje, potem pa je bila partizanska učiteljica, aktivistka AFŽ in administratorica v odboru OF oz. komiteju KPS za litijsko okrožje.

Takole se Minka Sterlekar spominja svojega dela z otroki v partizanski šoli v Dešnu in Podbukovju.

V januarju 1944 sem prebolevala hudo pljučnico v težkih razmerah, ko smo se partizani zaradi nenehnih sovražnih hajk skrivali v vlažnih in mrzlih jamah. Bilo je tudi mnogo snega, zato smo morali biti zelo previdni, da nismo z našimi sledovi ogrožali okoliških ljudi, ki so nam pomagali.

Po prestani bolezni sem se prvič podala na pot izpod Sv. Gore v Dešan, kjer naj bi se udeležila partizanske konference, ki jo je sklical Peter Stante-Skala. Bilo nas je osem aktivistov, ki smo se mimogrede oglasili pri Rožančevih v Slivni. Vsa družina (gospodar Avgust, gospodinja Mici, svak Albin, tri hčerke in sin) je sodelovala z nami. Posedli smo okrog peči in Mici nam je postregla s toplim čajem. Takrat pa je naš okrožni sekretar Jože nenadoma opazil, da Nemci obkoljujejo hišo. V zmedu, ki je nastala, se je najbolj znašla gospodinja, ki nas je usmerila na leseni balkon na zadnji strani hiše. Pod njim je bila globoka strmina.

Moji tovariši so srečno skočili in zdrsli v dolino. Mena pa je pri skoku zelo obremenila polna torba papirja, da me je strašno zbolelo v hrbtenici. Kljub temu torbe nisem izpustila. Zaradi bolečine sem se vsakih nekaj korakov sesedla v sneg. Pa še streljali so za nami. Tovariši so mi hitro pomagali, ko so opazili, da sem poškodovana. Rešili so tudi aktovko z arhivom. Izkazal se je predvsem Milan Garantini.

Tako se je zgodilo, da se nisem mogla udeležiti konference, kjer bi morala poročati o delu SKOJ, za katerega sem bila zadolžena v litijskem okrožju OF. Zaradi dolgotrajnega zdravljenja in fizične nesposobnosti tudi nisem mogla več opravljati te dolžnosti, ki je zahtevala neprestano pešačenje iz kraja v kraj.

Negovali so me Smrkolovi ali po domače Majerjevi na Ušenišču. To je bila izredna domačija, kije nudila zavetje partizanskim kurirjem, obveščevalcem in aktivistom, pri čemer sta se tudi s pomočjo v hrani izkazala oče in mati. Hčerke so bile aktivne mladinke, sin pa kurir.

Na prigovarjanje vaščanke Pavle Čebela-Okrajškove, aktivistke OF in AFŽ, sem prevzela dolžnost učiteljice partizanske šole, ki so jo občani želeli organizirati. Navdušila sem se, ker je bilo to lepo in koristno delo. Pouk smo začeli že februarja 1944. Šolsko sobo smo imeli v prostorni hiši, ki je bila prazna, ker so njene prebivalce Nemci izgnali.

S skupnimi močmi, skupaj s starši, smo zbrali skromna najpotrebnejša učila: knjige, zvezkp, pisala, kreda. Namesto šolske table smo uporabljali kar vrata.

Seveda sem bila neveščica poučevanja, a morala sem se znajti, kakor sem vedela in znala. Zgodovino in zemljepis smo povezovali z nemško okupacijo in našim narodnoosvobodilnim bojem, ker je učence (bilo jih je 30—35) zelo zanimalo in so živahno sodelovali in me s svojimi vprašanji večkrat spravili v zadrego. Puk so radi obiskovali in vedno so me presenečali s kakšnim novim pomagalom za telovadbo, ki so ga prinesli od doma, da so skakali čez kozo ali smučali skozi velik obroč. Veselila sem se z njimi vred. Vsi smo se navezali drug na drugega, izostankov skoraj ni bilo.

Takšen je bil začetek, potem pa so začeli prihajati partizanski šolski nadzorniki, ki so snov predpisovali in strokovno pomagali. Prvi je prišel Cveto Zagorski, ki je bil v pokrajinskem merilu odgovoren za prosveto in kulturo. Pohvalil nas je. Prišel je tudi Napokoj — učitelj iz Moravč in prisostvoval

našim učnim uram. Izjavil je, da bo naše izkušnje posredoval tudi drugim šolam.

Tovarišica Dolančeva in tovariš Vidic izšole Šmartno pri Litiji pa sta organizirala in vodila tečaj za partizanske učitelje v litijskem okrožju OF.

Na šoli v Dešnu sem z otroki pripravila več skečev na temo NOB. Nastopali smo na raznih mitingih. Gojili smo tudi partizansko pesem. Tudi sama sem napisala vsebino za skeč v treh dejanjih ter ga režirala. Vsebina je bila seveda prilagojena takratnim potrebam v zvezi z mobilizacijo v partizanske vrste. Idejo za to mi je dal sekretar litijskega okrožja OF Nace Sterlekar-Jože.

V skeču smo prikazali štiričlansko družino. Mati, hčerka in sin so se odločili za puško, očetustrahopetcu pa smo potisnili metlo v roko. Bil je osramočen, nakar je tudi sam odkorakal za njimi v partizane.

Zanimivo je to, da mi je v pripravah pomagala družina dr. Boštjana Dolanca, ki je bil zdravnik v KZO in bolnišnici Češnjice. Njegova žena Marjanca in otroci Boštjan, Lenka in Marjanca pa so celo nastopili v igri. Prisostvovala je tudi mama Šentjurčeva, njihova babica. To igro smo pripravljali za nastop na velikem mitingu v Moravčah.

Precej gledalcev — mimoidoščih partizanov in funkcionarjev v družbi z Antonom Medvedom-Alijem pa smo imeli že v Dešnu na naši zadnji vaji. Navdušila jih je cela četa nastopajočih pionirjev, ki so bili opremljeni z lesenimi, lično izdelanimi puškami, pištolami in bombami. Z opremo nam je pomagal tudi Tone Cerar iz Moravč, ki se tega še sedaj spominja.

Navzočim je najprej govoril okrožni sekretar OF Nace Sterlekar-Jože. Miting sredi julija 1944 v Moravčah je odlično uspel v vsestransko zadovoljstvo. Prisostvovalo je tudi partizanska brigada in mnogo domačinov, ki so našo igro, recitacije in petje nagradili z neponovljivim ploskanjem in vzkliki: »Živelj naši mladi partizančki!«

Mladinska organizacija iz Kandrš nas je povabila, zato smo priridev ponovili tudi v tem kraju. Prisostvovalo je veliko žena in deklet, zato sem jim ob tej priložnosti spregovorila o velikem pomenu sodelovanja žensk v NOB.

Postali smo samozavestni in pogumni, ker smo prav tako uspešno nastopili 6. julija 1944 na Vačah v lepo okrašeni dvorani (s parolami,

cvetjem in zastavami). Dva partizana sta pela partizanske pesmi ob spremljavi kitare. Govoril je okrožni sekretar Jože, jaz pa sem pozdravila navzoče ženske. Vsi so nas spet navdušeno pozdravljali in vzklicali: »Naj živijo svobodne Vače!« Organizator prireditve, ki je bil v odboru litijskega okrožja OF odgovoren za kulturo in je pisal tudi partizanske pesmi, pa se je ob tej priložnosti ponorčeval iz vaških žandarjev, ki jim je partizanski paket razstreliva porušil žandarmerijo, z besedami: »Ko se je komandant policije v nebo ozrl, se je na njega strop udril!« Vače so bile svobodne do pozne jeseni, ko so se naselili belgardisti, ki so potem povzročili marsikatero gorje.

V septembru 1944 so me zadolžili, naj organiziram partizansko šolo tudi v Podbukovju pod Sv. Goro in odbore AFŽ. Moje učence, ki so protestirali, sem prepričala, da tudi otroci v Podbukovju potrebujejo šolo in vse, kar v Dešnu že imajo. Navdušila sem jih za novo učiteljico Ladko Habič-Polonco. Ob slovesu so mi izročili šopek cvetja, jaz pa sem jih povabila na miting pod Sv. Goro.

V Podbukovju sem se hitro znašla v vseh ozirih na podlagi izkušnje iz Dešna. Šolo smo organizirali pri Obrezovih, ki so v ta namen odstopili sobo »hišo« z dolgo kmečko mizo, ki smo jo podaljšali z metrgo. Otroci so bili ubogljivi in vedoželjni. Nenadoma nas je obiskala neka tovarišica, ki so jo otroci legitimirali in izkazalo se je, da je to partizanska šolska nadzornica. Bila je dobrovoljna in je s svojim humorjem zabavala otroke in se malo ponorčevala, ker so pri računstvu namesto ena in ena izgovarjali »jena in jena«. Za dobro računanje in pridnost so dobili nagrado — novesvinčnike, ki so se jih zelo razveselili.

Pouk v tej šoli je trajal le nekaj mesecev. Zaradi prisotnosti bele garde na Vačah smo ga morali opustiti in se na hitro razbežati. S prihodom zime so se sovražne patrolje pojavljale v vaseh vedno pogosteje in ogrožale življenje vaščanov.

Odšla sem spet med aktiviste OF, AFŽ in mladine in z njimi vred preživljala vsegrenoško partizanstvo v zadnji zimi 1944 — 1945. Terenski politični delavci smo se morali pogosto nezaščiteni in neoboroženi (razen morda s skromno pištolo) umikati in skrivati. Spominjam se, kako sem se počutila majhno in nemočno, ko sem čepela za kakšno skalno ali grmovjem in čakala, kdaj me bo pohodil nemški škorenj.

DRUŠTVO INVALIDOV LITIJA

vabi

vse člane društva in ostale invalide, da se udeležijo

občnega zbora društva

ki bo v petek, 27. 2. 1987, ob 16. uri
v posebni sobi restavracije Kegljšiče v Litiji.

Po končanem uradnem delu vabimo vse, da se udeležijo
družabnega srečanja.

Društvo invalidov Litija

DRUŠTVO INVALIDOV LITIJA

sprejema prijave za letovanje v Čateških toplicah

Vsi invalidi, ki imate namen letovati v Čateških Toplicah, se čimprej javite v Društvo invalidov na Parmovi 7 (uradne ure so vsak petek od 16. — 17. ure). Naše društvo ima na razpolago termin od 30. 9. — 10. 10. 1987.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mamce

MARIJE STOPAR

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, ji darovali cvetje in nam stali ob strani v težkih dneh.

Posebno se zahvaljujemo zdravnikom, patronažni sestri in ostalim delavcem Zdravstvenega doma v Litiji in Doma Tisje, ki so ji lajšali zadnje dni.

Iskreno se zahvaljujemo tudi gospodu župniku za poslednjo tolažbo mamci in poslovilne besede ob grobu.

Žalujoči sinovi z družinami

ZAHVALA



Ob smrti naše drage mame,
babice in prababice

MARIJE KUHELJ

Tomaževe mame iz Ješč,
Primskovo na Dol.

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ZD Litija, sodelavcem Gradmetala Litija in DO Konditor Ljubljana za izražena sožalja, darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo vsem sosedom, ki so v težkih trenutkih priskočili na pomoč in KS Primskovo za poslovilne besede ob zadnjem slovesu. Hvala tudi župniku za opravljen obred. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: sin Tomaž in hčerki Ivanka in Milka z družinami

ZAHVALA



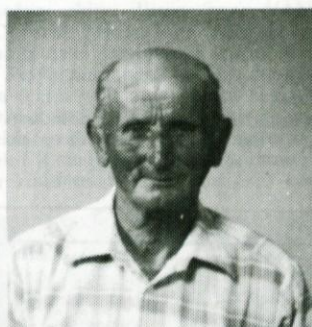
Ob boleči
izgubi naše drage

MARIJE CVETEŽAR

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo osebju Doma Tisje Šmartno pri Litiji za pomoč in nego ob njeni hudi bolezni. Hvala tudi g. dekanu za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA



Ob boleči izgubi
dragega brata
in strica

FRANCA JERMANA

iz Stranskega
Vrha 16, Polšnik

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom za pomoč in izraze sožalja. Posebej se zahvaljujemo Krajevni skupnosti Polšnik in Zvezi združenj borcev NOV Polšnik in Litija. Iskrena hvala tov. Jesenšku in ostalima govornikoma za lepe poslovilne govore ter gasilcem in lovcem s Polšnika. Iskrena zahvala tudi g. župniku za tolažilne besede in lepo opravljen obred ter pevcem za ganljivo petje.

Žalujoči sestri Minka in Angela ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobrega moža, očeta, dedka in tasta

ANTONA RAPPLA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste mu prinesli cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se pevcem Lipe iz Litije, tov. Albinu Jesenšku za poslovilne besede in vsem, ki ste nam ustno ali pisno izrazili sožalje.

Žalujoči: žena Lea, in sin Marko z družino

**ŽTO-TOZD za promet Ljubljana vabi k sodelovanju
kandidate za prekvalifikacijo v železniške poklice:**

1. PROMETNO-TRANSPORTNI DELAVEC

Pogoji: — končana osemletka
— starost do 30 let
— posebna zdravstvena sposobnost

Uspesabljanje poteka iz dela in traja 3 mesece. Nadomestilo osebnega dohodka v času usposabljanja znaša 70.000 din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 140.000 din.

2. PROMETNO-TRANSPORTNI TEHNIK

Pogoji: — končana 4-letna srednja šola
— starost do 30 let
— posebna zdravstvena sposobnost
— znanje slovenskega jezika

Uspesabljanje poteka iz dela in traja 10 mesecev. Nadomestilo osebnega dohodka v času usposabljanja znaša 90.000 din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 190.000 din.

Delavcem nudimo dinamično delo, možnost napredovanja oziroma dodatnega izobraževanja, stimulativen osebni dohodek, urejeno družbeno prehrano, ugodnosti pri prevozu z vlakom v domovini in tujini, zdravstveno rekreacijo, možnost letovanja na morju, v toplicah in planinah, pomoč pri reševanju stanovanjskega vprašanja.

Vse prijavljene kandidate bomo povabili na razgovor v kadrovske službe.

Prednost pri izbiri imajo kandidati, ki imajo stalno bivanje na območju ljubljanske regije.

Prijave z dokazili sprejema kadrovska služba ŽTO-TOZD za promet Ljubljana, Trg OF 7 v 15 dneh po objavi.



Odbor za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

1. delavcev v mizarški proizvodnji in proizvodnji furnirja

Pogoj: 2 ali 3-letna šola lesarske smeri

2. delavcev pri montaži svetlobnih kupol

Pogoj: delovne izkušnje v kovinski ali lesni stroki

3. administratorke

Pogoj: končana administrativna šola

Prijave z dokazili o strokovnosti sprejema kadrovska služba Lesne industrije Litija, Zagorica 1, Breg pri Litiji, 15 dni po objavi razpisa oz. do zasedbe delovnih opravil.

OBVESTILO

Vsem kmetovalcem na področju občine Litija sporočamo, da Veterinarski zavod Ljubljana — enota Litija, sprejema vsa naročila za zdravljenje in osemenjevanje v delovnih dneh od 7. do 14. ure po telefonu številka 881-211, v popoldanskem času in ob sobotah ter nedeljah pa po telefonu številka 881-311.

**Zavod za izobraževanje in kulturo
Matična knjižnica »Dr. Slavko Grum«
Litija**

razpisuje prosta dela in naloge

VIŠJEGA KNJIŽničARJA

za delo v MK za določen delovni čas — nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu.

Pogoji: končana PA — smer knjižničarstvo
poskusno delo 3 mesece
Prijave z dokazili pošljite v roku 8 dni po objavi na ZIK, Parmova 9, Litija. Kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni.

DOM TISJE ŠMARTNO PRI LITJI

vabi k sodelovanju delavce za naslednja dela in naloge:

1. zdravljenje in nega ČDS

— 2 delavki

2. obdelovanje vrta, urejanje parkov in v zimskem času kurjenje peči

— 1 delavec-delavka
Zahtevana izobrazba:
pod 1. — V. stopnja ustrezne smeri
pod 2. — IV. ali III. stopnja ustrezne smeri

Kupim stanovanjsko hišo v Litiji ali njeni okolici. Interesenti naj oddajo svoj naslov v uredništvo glasila občanov Litija, Parmova 9, lahko tudi po tel. št. 881-617.

Filmska razglednica

MAREC V ZNAMENJU KOMEDIJE — V tretjem mesecu letošnjega leta bo prevladovala predvsem zabava. Filmski program bo ponujal dve grozljivki in štiri izvrstne komedije. Ogleдали si boste lahko slov. komedijo BUTNSKALA, amer. kriminalko PAJČEVINA SMRTI, angl. srhljivko ULICA HALF MOON in tri ameriške komedije: MICKI IN MAUDE, FANT IZ KLUBA FLAMINGO in IZGUBLJENI ARTHUR.

Mlad človek, Ervin Kralj, neke deževne noči med tavanjem po mestnih ulicah sreča določenega Profesorja s tremi doktorati, ki ga vpelje v svet drugačnih ljudi. V nekem stanovanju v sedmem nadstropju med obredom razbijanja kamna z glavo skozi vizijo napovedo bližajoči se napad steklih Ferenčakovih živali. Po popolni pripravi obrambe odidejo proti reki, da bi prestregli sovražnika. V siloviti borbi zmagajo, prevzamejo oblast in vpeljejo nov sistem, v katerem ni več prostora za živali in nekatere druge stvari. To je le nekaj podrobnosti o filmu Francija Slaška Butnskala, v katerem so odlično zaigrali Emil Filipičič, Marko Derganc, Mila Kačič in drugi.

Film Pajčevina smrti pripoveduje o veliki industrijski revoluciji in razvoju robotov, ki so tako razviti, da začnejo ogrožati celo svoje »starše«. V glavni vlogi je zaigral Tom Selleck, poleg njega pa še Cynthia Rhodes in Gene Simmons.

Ulica Half Moon je sodobna zgodba o ženski, ki jo seksualna svoboda pripelje v svet mednarodne politike, denarništvu in igre moči. Svoje življenje sicer lahko še obvlada, ne more pa kontrolirati dogodkov, ki jo pripeljejo do vsesplošnega nasilja in smrti. Knjiga o zdravnici morilki, ki jo je napisal Paul Theroux in po kateri so posneli film, je ena največjih uspešnic.

Mož srednjih let bi rad imel vsaj enega otroka, a njegova žena ima službene ambicije. Spozna mlado dekle, ki z njim zanosi, isto pa se zgodi tudi njegovi ženi. Ko obe ženski izvesta ena za drugo, kategorično o možu nočeta niti slišati. Kako se bo stvar razpletla, pa boste izvedeli v filmu Micki in Maude.

Srednješolec, ki čaka na vpis na fakulteto, se med počitnicami zaposli v klubu Flamingo, kjer spozna lagodno in sladko življenje bogatašev. Po prvem navdušenju se odvrne od takega življenja, saj spozna, da je to svet laži. Prijetna komedija za mlade in vesele ljudi.

Film Izgubljeni Arthur je nekakšna moderna bajka. Gre za srečanje in ljubezensko zgodbo med bogatim playboyem, ki uživa v vsem, kar prinaša bogastvo, in revnim dekletom, ki sanja o princu. Film je prejel številne nagrade tudi po zaslugi odličnih Dudleya Moora in Lise Minelli. Nasvidenje čez mesec dni!

G. M.



Kronika športnega kluba Litija

VIII. redni občni zbor športnega društva Litija je bil 15. 10. 1936. Za predsednika je bil izvoljen Tone Jeltnikar, vodja nogometne sekcije je bil tov. Spieiz, atletske pa tov. Jože Eltrtn. Klub je imel 38 aktivnih članov ter 98 podpornih članov. V tem letu so atleti dosegli nekaj izvrstnih rezultatov. Tako je tov. Stane Jančar na državnem prvenstvu v maratonu dosegel 2. mesto. Še večji uspeh pa je

ta tekmovalce dosegel na balkaniadi v Bukarešti, ko je v maratonu dosegel 9. mesto.

V letu 1937 je bil izveden IX. redni občni zbor društva, kjer je za predsednika bil ponovno izvoljen tov. Tone Jeltnikar. Zelo aktivno je bilo leto 1938, saj je bilo izvedenih več tekmovanj. Predvsem so bili aktivni atleti, ki so 26. junija 1938 organizirali tek od Šmartnega do Litije. Zmagal je tov.

Bručan iz SK Ilirija s časom 16.24. Isti dan se je v Beogradu udeležil maratonskega teka tov. Stane Jančar, ki pa je žal odstopil med tekom. Ob koncu leta je bil izveden tudi juniorski miting, kjer so se mladi atleti pomerili v različnih disciplinah (tek, skok v daljavo itd). Šest atletov iz Litije pa se je tudi udeležilo 20-letnice SK Celje. Nogometaši v tem letu niso dali svojega poročila o njihovi dejavnosti.

cem, ker niso imeli nobene žoge več.

Ob 10-letnici SK Litija je uprava nabavila žig, verificirala vse igralce (registrirala), nabavila 500 športnih izkaznic, zavarovala športni dom za 10 000 din ter nabavila 200 športnih znakov.

V istem letu je bilo odigranih 7 tekem v odbojki med Litijo in Gradcem. Od teh tekem so jih Litijani dobili 5, Gradčani pa dve.

28. maja 1939 pa je bil v Litiji pravi športni praznik. Izveden je bil atletski miting, ki so se ga udeležili atleti Ilirije, Primorja, Celja, Planine in Amaterja iz Ljubljane. Tekmovali so v tekih, skokih v daljavo in višino, torskoku ter v štafetnih tekih. Litijani so bili precej uspešni, saj so dosegli prvo mesto v štafetnem teku. Popoldne pa je bila še tekma v nogometu med domačo ekipo in ekipo Borca iz Zagreba, ki se je končala z rezultatom 3:3.

Sicer pa je bila proslava 10-letnice SK Litija 6. avgusta 1939. Popoldne je bil na sporedu lahkoatletski miting, kjer je sodelovalo 40 atletov. Zvečer je bila slavnostna seja, ki je bila zelo dobro obiskana. Naslednjega dne je bil na sporedu še petboj za pokal predsednika kluba tov. Jeltnikarja.

Ob 10. uri je bila povorka športnikov po ulicah Litije, žal pa je celo popoldne deževalo. Popoldne je bil izveden nogometni turnir, kjer je v prvi tekmi SK Mars premagal SK Grafiko z 2:0, nato je SK Litija premagala SK Svobodo s 5:1. V tekmi za 3. mesto je Grafika premagala Svobodo s 3:0, v finalni tekmi pa je Mars premagal Litijo s 3:1 in osvojil pokal. Nato je bila še družabna prireditev, kjer so nekaterim zaslužnim članom društva podelili diplome.

V teh desetih letih so športniki in uprava naleteli na razne težave, ki pa so jih z vztrajnim delom in voljo premagali in klub dvignili na zavidljivo raven.

Z napredkom kluba je nastala nujna potreba po povečanju igrišča ter ureditvi ograje. V ta namen je bil osnovan odbor, ki je takoj pričel z delom. Pripravili so tri veselice, izkupiček pa namenili za ureditev igrišča. Premoženje kluba je bilo cenjeno na 15.000 din, denarni promet pa je znašal 36.000 din.

XI. občni zbor je bil izveden 8. 12. 1940, ko je bil izvoljen za predsednika tov. Anton Jeltnikar, tajnik pa je bil tov. Božidar Brillli. (Od tu naprej pa, žal, ni več podatkov).

KONEC

Plaznik Mirko

KOŠARKA

Pionirji tekmujejo

Košarkarski klub Litija je pripravil občinsko prvenstvo za mlajše pionirje in pionirke. Nastopili so pionirji, rojeni 1. 1974 in 1. 1975. Zaradi pomanjkanja časa je bilo tekmovanje odigrano dvokrožno. Nastopili so učenci OŠ Gabrovka in OŠ Litija. Pionirji in pionirke so na odigranih tekmah prikazali veliko borbenosti in lepih akcij.

Rezultati — Pionirji:

Gabrovka : Litija A 32:30 (15:13)

Litija A : Gabrovka 45:33 (23:23)

Izven konkurence:

Gabrovka : Litija B 30:19 (9:13)

Litija B : Gabrovka 8:23 (4:8)

Pionirke:

Gabrovka : Litija 11:17 (6:8)

Litija : Gabrovka 8:5 (4:0)

Litija (pionirji in pionirke) bo predstavljala občino na zasavskem prvenstvu v okviru pionirskega košarkarskega festivala.

Ekipe so nastopale v naslednjih postavah:

Pionirji — Litija A: Janez Medved, Simon Štravs, Boštjan Laba, Igor Bračun, Sašo Kos, Blaž Jovanovič, Andrej Grošelj, Aleš Levec, Marko Berčon, Robi Pirš, Aleš Obreza, Gorazd Božič, Marko Bučar.

Litija B: Slavko Kukovica, Dušan Štok, Uroš Razpotnik, Jure Dimec, Boštjan Doblekar, Ervin Garantini, Gregor Babnik, Matjaž Mandelj, Tomaž Dolanc, Stanko Mehle, Dejan Kastelic, Jure Mešič, Dejan Majcen, Matic Konjar.

Gabrovka: Tomaž Zupančič, Jože Lovše, Sašo Tomc, Dejan Vozel, Igor Jerič, Miloš Kotar, Viki Zidar, Miro Vozel, Matjaž Čož, Boštjan Grm, Robi Sladič, Pavli in Utenkar.

Pionirke — Litija: Mirjam Tišler, ERika Vozelj, Natalija Hajd, Bernarda Antonič, Petra Razpotnik, Polona Bajde, Jelka Zajc, Damjana Sekulič, Suzy Slanpičar, Mateja Črne in Saša Kuder.

Gabrovka: Branka Kotar, Bojana Grm, Sonja Grm, Nina Medved, Mateja Gabrenja, Mihela Mesojedec, Aljoša Oven, Nataša Hostnik, Berta Zidar, Kati Oven, Marina Sotlar, Meserko, Marjetka Starič.

Košarkarski klub vabi vse učence in učenke od 1. do 4. razreda, da se vključijo v redno vadbo. Začetniki imajo trening vsak četrtek od 14.30 do 16.00, začetnice pa vsako sredo od 14.30 do 16.00.

Zdravko Špes

KEGLJANJE

Občinsko prvenstvo v kegljanju za člane in članice za leto 1987

Kegljaški klub Litija bo organiziral občinsko prvenstvo v kegljanju za člane in članice za leto 1987.

Pravico do nastopa imajo občani občine Litija.

Tekmovalke in tekmovalci bodo razdeljeni v naslednje skupine:

— skupina A, v kateri bodo nastopili neregistrirani kegljači v disciplini 200 lučajeve mešano,

— skupina B, v kateri bodo nastopili registrirani kegljači, člani KK Litija, v disciplini 200 lučajeve mešano,

— skupina C, v njej bodo nastopile kegljavke v disciplini 100 lučajeve mešano.

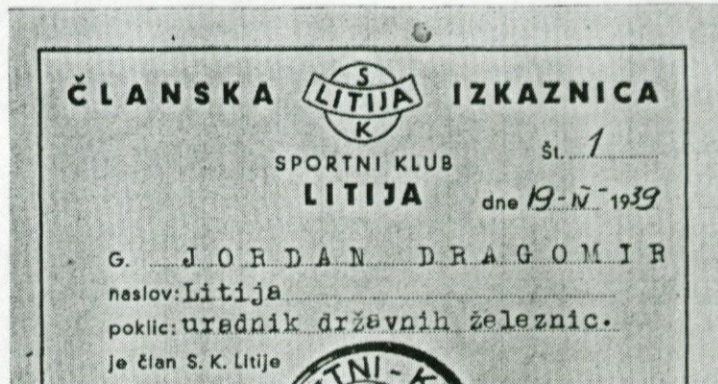
Tekmovanje za skupino A bo v ponedeljek, 13. 4. 1987, skupino B v torek, 14. 4. 1987, skupino C pa v sredo, 15. 4. 1987.

V finalni nastop, ki bo v ponedeljek, 20. 4. 1987, se uvrsti po osem najboljših iz vseh skupin.

Prijave za tekmovanje sprejemamo vsak torek in četrtek od 18. do 22. ure na kegljišču Gostinskega podjetja v Litiji, vendar najkasneje do 26. 3. 1987.

Urniki tekmovanja bo na oglasni deski KK Litija do 30. 3. 87. Tekmovalke in tekmovalci kegljajo na lastno odgovornost.

KK Litija





Dekleta, žene, matere

Vse vemo, da sta jesen in zima čas, ko si velikodušno nabiramo zalogo za zimsko spanje, ki nam spomladi pride vse prej kot prav. In ko se v pomladnih dneh pričnemo prebujati, ugotovimo, da nas tarejo glavoboli, spomladanska utrujenost, da o kilogramih sploh ne govorimo.

Se sprašujete zakaj?

Odgovor je na dlani, le da ga raje spregledamo in še naprej pridno nadaljujemo obveznosti med štirimi stenami. Morda ste ravno včeraj pomislile, kako dolgočasen in enoličen postaja vaš vsakdan.

Kaj ste storile, da bi se vas ne lotilo malodušje?

Ni jih malo, ki mislijo tako. Veliko nas je, ki si želimo prijetne družbe, rekreacije, pa naj nas v to vodijo bodisi kilogrami ali prenatrpan vsakdan.

TVD Partizan nam je ponudil v uporabo staro šolsko telovadnico pri Centromerkurju. Prvič se nas je zbralo osem rekreativk med 25. in 50. letom.

In kaj smo delale?

Del časa smo namenile razgibanju telesa, v drugem delu pa smo se posvetile igram z žogo in kolebnico in seveda smehu, ki ga še posebno ne manjka. Domov smo se vrnile sproščene in spočite, čeprav se čudno sliši, z veliko več volje, kot smo prišle na rekreacijo. Verjemite, veliko lepše je zaključiti dan z občutkom, da smo nekaj naredile tudi za sebe.

Dekleta, žene in matere, pridružite se nam ob torkih ob 19.30 v stari telovadnici. Prepričane smo, da bo tudi vam uspelo odpraviti enoličnost. Vaši otroci pa bodo spoznali, da so očetje prav prijetni za igro in da je pravljica za lahko noč tudi iz njihovih ust polna domišljije.

REKREATIVKE

Koledar tekmovanj DI v letu 1987

- STRELJANJE Z ZRAČNO PUŠKO IN PIŠTOLO
 - Regijska tekmovanja — 31. 1. 1987
 - DI SEVNICA (izvajalec)
 - Republiško prvenstvo — 28. 2. 1987 (»BOREC« KRANJ)
- SMUČANJE — VELESALOM — 22. 2. ali 15. 3. 1987
 - Športno združenje, 5. avgust, TRŽIČ
- NAMIZNI TENIS
 - Medregijska tekmovanja — 29. 3. 1987
 - DŠRI TRBOVLJE (izvajalec)
 - Republiško prvenstvo — 11. 4. 1987 (DI Nova Gorica)
- KEGLJANJE
 - Regijska tekmovanja — 18. 4. 1987 (100 lučajev DI BREŽICE)
 - Republiško prvenstvo — 10. 5. 1987 (ŠDI ČELJE)
- 4.a. KEGLJANJE — BORBENE IGRE
 - Regijska tekmovanja — 12. 9. 1987 (ŠDI HRASTNIK)
 - Republiško prvenstvo — 18. 10. 1987 (DI VELENJE)
- BALINANJE
 - Regijska tekmovanja — 13. 6. 1987
 - ŠDRI TRBOVLJE (izvajalec)
 - Republiško prvenstvo — 12. 9. 1987 (DI POSTOJNA)
- RIBOLOV
 - Medregijska tekmovanja — 14. 6. 1987
 - DI LASKO (izvajalec)
 - Republiško prvenstvo, 6. 9. 1987, (DI LJUBLJANA — VIČURDNIK)
- ŠAH
 - Regijska tekmovanja — 4. 10. 1987
 - ŠDI HRASTNIK (izvajalec)
 - Republiško prvenstvo — 18. 10. 1987 (DI SLOVENSKE KONJICE)
- REKREACIJSKO SREČANJE V PLAVANJU IN PIKADU
 - DI NOVO MESTO (izvajalec) 20. 6. 1987
- IV. AVTORALNO INVALIDOV »MIMO POMNIKOV REVOLUCIJE«
 - DI CERKNICA (izvajalec) — 23. 5. 1987

GLASILO OBČANOV — Ustanovitelj: Občinska konferenca SZDL Litija. Glavni urednik: Andrej Kralj. Ureja uredniški odbor: Jože Sevljak (odgovorni urednik), Mija Bernik, Rudi Bregar, Dušan Gnezda, Franc Končar, Gorazd Mavretič, Slavko Rokavec, Boris Žužek, Jelka Belec (lektor Glasila občanov). Uredniški odbor Delegatskega obveščevalca: Tine Brilej (odgovorni urednik), Vid Praunseis, Roža Urbanc. Predsednik časopisnega sveta: Hilda Bole. Oblikovanje in tehnično urejanje: Drago Pečenik. Priprava za tisk: DIC TOZD Grafika Novo mesto. Tisk: A. Jovanovič, Litija. Naslov uredništva: Litija, Parmova 9, tel.: 881-617. Časopis prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno na dom.



SMUČARSKI TEK

Uspelo prvenstvo

V organizaciji TVD Partizan Litija tekaške sekcije, je bilo izvedeno prvenstvo občine Litija v smučarskih tekih v različnih starostnih kategorijah.

Skupno je nastopilo 28 tekmovalcev, kar je bila dokaj solidna udeležba, saj si smučarski tek utira pot k ponujeni rekreativni dejavnosti, s tem pa tudi k čim večji množičnosti.

Na dobro pripravljene progi so pionirji tekli en krog, članice dva, medtem ko so moški v vseh starostnih kategorijah tekli tri kroge.

Časi so bili merjeni elektronsko, kar je bilo še posebej mikavno, saj so bili časi izmerjeni točno in hitro, tako da je tekmovanje potekalo nemoteno.

REZULTATI:

Pionirke: 1. Barbara Švarc — 5.23,23, 2. Romana Čarman — 5.50,29. **Pionirji:** 1. Mare Turk — 3.58,69, 2. Sergej Motoh — 4.16,40, 3. Aleš Pregel — 4.48,48, 4. Primož Novak — 5.02,98, 5. Damir Kos — 6.02,81. **Ženske B:** 1. Cilka Čarman — 10.33,34, 2. Danica Švarc — 10.41,35, 3. Jelka Motoh — 11.38,74, 4. Cveta Baš — 12.42,84. **Moški C:** 1. Ludvik Novak — 13.03,17, 2. Franc Štrus — 13.33,47, 3. Slavko Horvat — 13.44,79, 4. Vinko Udovič — 14.12,35. **Moški B:** 1. Lojze Čarman — 10.40,14, 2. Milan Švarc — 10.59,97, 3. Srečo Kotar — 11.08,28, 4. Ivan Taradi — 12.12,15, 5. Drago Motoh — 12.49,00, 6. Vid Jelenc — 13.05,52, 7. Andrej Repina — 14.28,97, 8. Brane Baš — 19.20,44. **Moški A:** 1. Marjan Brodar — 10.17,56, 2. Srečo Prcač — 10.58,03, 3. Marko Murenc — 12.21,05, 4. Ljubo Tomažič — 12.39,97, 5. Mitja Jelnikar — 13.07,38.

Mirko Plaznik

ŠAH

Turnir v Litiji

Šahovski klub Litija je organiziral v okviru občinskega praznika simulantko na Kegljšišču in vikend turnir v restavraciji Pošta v Litiji.

Simulantko velemojstra Štefana Djurića je igralo 15 šahistov. Na vseh

šahovskih deskah je zmagal velemojster Djurić. Vikend šahovski turnir je v imenu pokroviteljev Skupščine občine Litija in Predilnice Litija ob prisotnosti 66 šahistov (32 iz skupine A, 24 iz skupine B) odprl. tov. Slavko Rokavec. Tekmovanje je potekalo posamezno, igralo se je 9 kol po švicarskem sistemu. Sodila sta priznana sodnika: Ljubo Djurdjević (zvezni) in Jordan Tomić (republiški). Turnir je zelo dobro vodil organizacijski odbor pod vodstvom Nebojše Milinkovića (predsednika šahovskega kluba).

Udeležba litijskih šahistov je bila na turnirju zelo slaba, udeležili so se ga le štirje (Kolar, Cerkvencič, Milinkovič in Čopar), ostali pa se iz »upravičenih« razlogov niso odzvali vabilu.

Rezultati skupina A: 1.—2. Djurić, Osterman 7, 3. Zelčič 6,5, 4.—6. Mensinger, Mazi, Črepan 6, 7.—8. Antonjevič, Majnik 5,5, 9.—10. Zupančič, Kolar 5 itd. **Skupina B:** 1.—2. Ilič, Devčić 7,5 itd.

Marjan Šušteršič

